

DhammaTIME

เข้าพรรษา..
ต้องหนีกรรมให้พ้น (หน้า 6)

“เป้าหมายชีวิตของมนุษย์
คือทำพระนิพพานให้แจ้ง
และสร้างบารมี”

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

Dhamma TIME

- 4 ขาวบุญต่างประเทศ
“วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์
จัดพิธีบูชาข้าวพระ”

- 5 ขาวบุญในประเทศ
“ศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จ
จัดพิธีทอดผ้าป่า”

- 6 เข้าพรรษา
“ต้องหนีกรรมให้พ้น”

- 8 โครงการ IE Camp
(International Ethics Camp)
ระหว่างวันที่ 11-21 ตุลาคม พ.ศ. 2556

- 12 พุทธสุภาษิต
“เรื่อง..คนทำจริงไม่ทิ้งหัวใจ ๔”

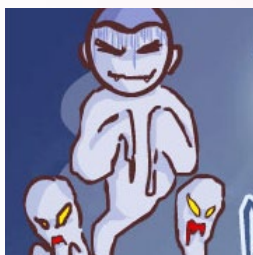
- 13 พุทธสุภาษิต
“เรื่อง..หลักเกณฑ์เลือกเพื่อนคน”

- 14 ภาวะโลกร้อน
“ตอน..ทุกคนสีกแมนัก โดยลุงหลอม”

- 23 ธรรมะเพื่อประชาชน
“ละความโกรธกันเถิด”

- 24 ธรรมะเพื่อประชาชน
“ชีวิตของนักสร้างบารมี”

- 27 ความรู้รอบตัว
“เรื่องผีๆ มีจริงหรือเปล่า”

ข่าวบุญต่างประเทศ

วัดพระธรรมกายสวีเดนแลนด์ จัดพิธีบูชาข้าวพระ

ภายในงานสาธุชนทุกท่านได้ร่วมกันสวดมนต์ทำวัตรเช้า ก่อนที่จะได้ร่วมกันจัดสวดาระเดือนเกิด จากนั้นพิธีจุดเทียนใจไฟนิรันดร์อนันตชัย และพิธีทอดผ้าป่าสร้างวัดพระธรรมกายสวีเดนแลนด์ประจำเดือนกันยายน โดยมีกัลยาณมิตร ศศิธร กรดสุวรรณ และกัลยาณมิตรบรรจง ไชยเม้งนำกล่าวคำถวาย ส่วนพิธีกล่าวคำถวายคิลานเภสัช มีกัลยาณมิตรประเทือง ไบราณมูล และกัลยาณมิตรสมบุญ ภูผ่านแก้ว นำกล่าวคำถวาย

ต่อด้วยพิธีกล่าวคำไทยธรรม มีกัลยาณมิตรเครือ

ชา บุญยงค์ และ กัลยาณมิตรนิยม เกรช นำกล่าวคำถวาย, พิธีกล่าวคำถวายยานพาหนะแก้ว มีกัลยาณมิตรน้อย อับปรี้อ และกัลยาณมิตรสุภาวดี โพนคันเนล นำกล่าวคำถวาย จากนั้นเป็นพิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน โดยมีกัลยาณมิตร เขมิกา พรืดอร์เซ่น และกัลยาณมิตรยุพิน ไรม์เพรค์ นำกล่าวคำถวาย ก่อนที่ทุกท่านจะได้ร่วมกันตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งและถวายภัตตาหารเพลแด่พระ

พิธีจุดเทียนใจไฟนิรันดร์อนันตชัยและพิธีทอดผ้าป่า

อาจารย์ สำหรับบรรยากาศงานบุญเต็มไปด้วยความอบอุ่นและสนุกสนานบุญบันเทิง ทุกท่านที่มาร่วมพิธีครั้งนี้ต่างปีติเบิกบานใจในบุญที่ได้มาร่วมกันปฏิบัติธรรม สังฆมบุญบารมีให้ยิ่งขึ้นไป

ข้าวบุญในประเทศ

ศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จ จัดพิธีทอดผ้าป่า

สำหรับพิธีกรรมภายในงาน พระสุภโชค สุภคฺโค ท่านประธานสงฆ์ นำสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัย และเจริญสมาธิภาวนาทำให้ผู้ฟังใสใจที่ศูนย์กลางกาย เมื่อพร้อมทั้งกายและใจแล้ว จึงได้พร้อมใจกันประกอบพิธีอัญเชิญผ้าไตรเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี ก่อนที่จะประกอบพิธีกล่าวคำถวายผ้าป่า กล่าวคำถวายจตุปัจจัยไทยธรรม และกล่าวคำถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน จากนั้นประธานสงฆ์ได้กล่าวสัมโมทนียกถาและให้พร เป็นอันเสร็จพิธีในภาคสาย

ภาคบ่ายคณะเจ้าภาพ

และสาธุชนผู้มีบุญ ได้พร้อมใจกันนำขบวนข้าวสารเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี ตามด้วยพิธีจุดเทียนใจชัยสุวรรณรัตนศิริ เพื่อมุ่งบูชาพระรัตนตรัย เนื่องในวาระเข้าพรรษา เข้าถึงธรรม และพิธีกล่าวคำถวายข้าวสาร จากนั้นเป็นพิธีสวดปุพพเปตพลี เพื่ออุทิศส่วนบุญกุศลให้กับหมู่ญาติผู้ล่วงลับไปแล้ว ซึ่งพิธีสวดปุพพเปตพลีนี้ ทางศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จได้จัดขึ้นทุก ๆ วันเสาร์ต้นเดือน อีกทั้งยังเป็น

อัญเชิญผ้าไตรเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี
นำขบวนข้าวสารเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี

วันที่คณะพระภิกษุจากโครงการบวชทดแทนคุณบูรพการี บวชพระทุกเดือนได้อยู่จนครบโครงการอบรม จึงเป็นโอกาสดีที่จะได้แผ่ส่วนกุศลไปยังผู้ล่วงลับในครั้งนี้นี้ด้วย

เข้าพรรษา.. ต้องหนีกฎแห่งกรรมให้พ้น

พระธรรมเทศนาโดย พระเทพญาณมหามุนี (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
เข้าพรรษา ปีพุทธศักราช 2546

" เป้าหมายชีวิตของมนุษย์ "

คือทำพระนิพพานให้แจ้ง
และสร้างบารมี

ทั้งสิ้น โดยเฉพาะมนุษย์ไม่ว่าจะคิด พุด ทำ
ล้วนแต่มีวิบากเป็นผลทั้งสิ้น คิดดี พุดดี ทำดี
ก็มีวิบากที่ดี คิดไม่ดี พุดไม่ดี ทำไม่ดีก็มี
วิบากที่ไม่ดีเกิดขึ้น

กฎแห่งกรรมไม่มีเปลี่ยนแปลง ไม่มีเว้น
แต่กฎหมายเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ใน
ทุกภูมิภาคทั่วโลกก็ยังมีแตกต่างกันไปแล้ว
แต่ความจำเป็น แต่กฎแห่งกรรมนั้นคงที่ไม่มี
การเปลี่ยนแปลง บางอย่างถูกกฎหมายแต่
ผิดกฎแห่งกรรม ถึงแม้ไม่ติดคุกแต่ก็ไปอบาย

วันนี้ วันที่ 9 ของการเข้าพรรษา พรรษานี้ชื่อ
ว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม พระเห็นพระ เณร
เห็นพระ โยมเห็นพระ เป้าหมายชีวิตของมนุษย์คือ
ทำพระนิพพานให้แจ้งและสร้างบารมีต้องทำพระ-
นิพพาน ให้แจ้ง เพราะในวัฏสงสารนั้นมีภัยมาก ที่
สำคัญคือภัยในอบาย หากเราทำบาปก็จะไปเกิด
เป็นสัตว์นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น
แม้ในมนุษย์ก็มีภัยสารพัดภัยเลย จะเกิดเป็นอะไร
ก็ไม่แน่นอน เดี่ยวขึ้น เดี่ยวลง เดี่ยวไปสวรรค์ เดี่ยว
ไปอบาย เดี่ยวเป็นคนสวย คนหล่อ เดี่ยวก็ขึ้นเหี่ยว
เดี่ยวรวย เดี่ยวจน เดี่ยวเป็นพระราชา เดี่ยวเป็น
ยาจก วณิกพ ผลิตเปลี่ยนแปลงกันอย่างนั้นอยู่เรื่อย ๆ
และที่สำคัญทุกคนที่เกิดในสังสารวัฏล้วนตกอยู่ใน
กฎแห่งกรรมทั้งสิ้น

กฎแห่งกรรม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ตั้งขึ้น
แต่พระองค์ไปรู้ไปเห็นมาแล้วมีมหากรุณาจึงนำมา
สอนสัตว์โลกเพราะความสงสาร กฎแห่งกรรมนี้ตั้ง
ขึ้นโดยผู้มีฤทธิ์มีอำนาจมาก เป็นฉากหลังบังคับ
สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม

เพราะฉะนั้น กฎแห่งกรรมจึงสำคัญมาก ภัยนี้
เป็นภัยที่อันตรายอย่างใหญ่หลวงในสังสารวัฏ จะ
มีทางหนีกฎแห่งกรรมได้ก็ต้องหลุดจากภพสามไป
สู่อายตนนิพพาน ฉะนั้น เกิดมาก็เพื่อทำพระ-
นิพพานให้แจ้ง เพราะเหตุนี้ถึงจะต้องทำอย่างไร
ก็ได้ให้หลุดพ้นจากภพสาม จะหลุดได้ก็ต้องขจัด
กิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป มรรคผลนิพพานอยู่ใน
ตัวของเรา เริ่มต้นที่ศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ด้วย
การนำใจมาหยุดนิ่งเฉย ๆ จับหลักอย่างนี้ได้ก็
สบายแล้ว ไปอยู่ตรงไหนก็ได้ เพราะฉะนั้นพรรษานี้
เราก็ต้องมาฝึกหยุดฝึกนิ่ง ให้โอกาสกับตัวเราได้ทำ
หยุดทำนิ่ง มีชั่วโมงหยุด ชั่วโมงนิ่ง ชั่วโมงกลาง
บ่อ ย ๆ เราก็จะเข้าถึงพระในตัวได้ ซึ่งทุกคนมีสิทธิ
เข้าถึงได้ทั้งนั้น และก็สามารถเข้าถึงได้ทุกวันตลอด
เวลาเลย

หยุดตอนไหน ถึงตอนนั้น เป็น โอกาสโก ไม่
กำหนดกาลเวลา แล้วหยุดกับนิ่งขึ้นอยู่ด้วยความ

กฎแห่งกรรมไม่มีเปลี่ยนแปลง ไม่มีวัน

ขยันหรือขี้เกียจ ความสมัครใจของเรา ถ้าเราเต็มใจ
สมัครใจอยากจะทำถึงกี่ถึง ถ้าไม่สมัครใจที่จะเข้า
ถึงก็ไม่ถึง แล้วแต่เราจะปรารถนาอย่างไรก็ขอว่า
เอา ชีวิตเรา เราก็ต้องดีไซน์ของเราเอง

22 กรกฎาคม พ.ศ. 2546
จากหนังสือบางสิ่งที่สวยงาม
โดย พระเทพญาณมหามุนี (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

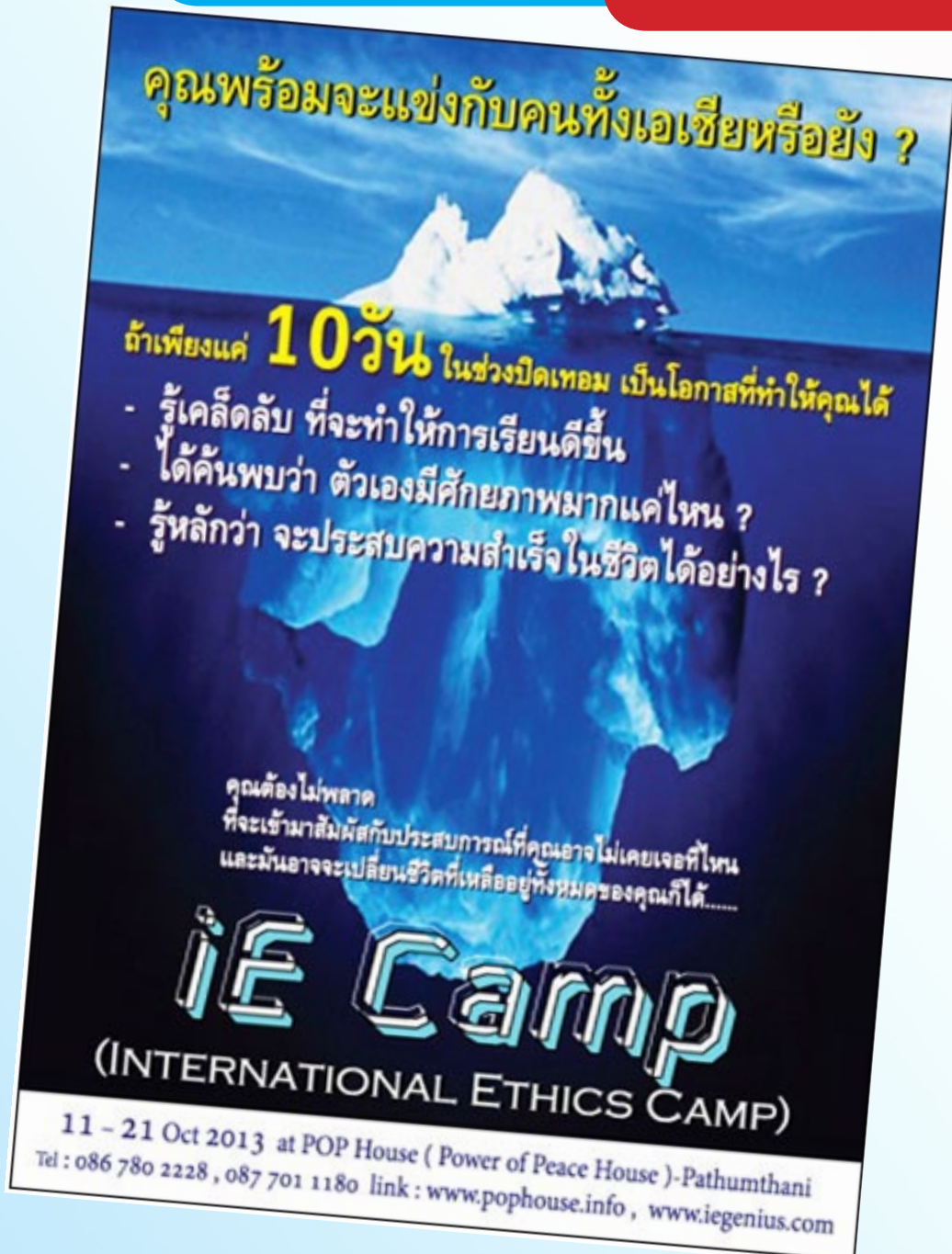
เป้าหมายชีวิตของมนุษย์คือทำพระนิพพานให้แจ้ง
และสร้างบารมี

โครงการ IE Camp (International Ethics Camp) ระหว่างวันที่ 11-21 ตุลาคม พ.ศ.2556

ถ้าเพียงแค **10 วัน**

ในช่วงปิดเทอม

เป็นโอกาสที่ทำให้คุณได้...

คุณพร้อมจะแข่งกับคนทั้งเอเชียหรือยัง ?

ถ้าเพียงแค **10 วัน** ในช่วงปิดเทอม เป็นโอกาสที่ทำให้คุณได้

- รู้เคล็ดลับ ที่จะทำให้การเรียนดีขึ้น
- ได้ค้นพบว่า ตัวเองมีศักยภาพมากแค่ไหน ?
- รู้ลึกกว่า จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างไร ?

คุณต้องไม่พลาด
ที่จะเข้ามาสัมผัสกับประสบการณ์ที่คุณเองไม่เคยเจอที่ไหน
และมันอาจจะเปลี่ยนชีวิตที่เหลืออยู่ทั้งหมดของคุณก็ได้.....

ie Camp
(INTERNATIONAL ETHICS CAMP)

11 - 21 Oct 2013 at POP House (Power of Peace House)-Pathumthani
Tel : 086 780 2228 , 087 701 1180 link : www.pophouse.info , www.iegenius.com

...รู้เคล็ดลับที่จะทำให้การเรียนดีขึ้น

ได้ค้นพบว่าตัวเองมีศักยภาพมากแค่ไหน?

รู้หลักว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างไร?

คุณต้องไม่พลาดที่จะเข้ามาสัมผัสกับประสบการณ์ที่คุณอาจไม่เคยเจอที่ไหน และมันอาจจะเปลี่ยนชีวิตที่เหลืออยู่ทั้งหมดของคุณก็ได้.....ไม่เพียงเท่านั้น.....สิ่งที่คุณได้รับ.....อาจจะทำให้ในอนาคต คุณเป็นคนหนึ่งที่จะเป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ให้ดีขึ้น.....

โครงการ iE Camp (International Ethics Camp) เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ต้องการทักษะทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์การทำงานเป็นทีม ความเป็นผู้นำ และความฉลาดทางอารมณ์ ผู้เข้ารับการอบรมจะได้รับการถ่ายทอดทักษะจากผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย ทั้งภาคการศึกษารัฐกิจ บันเทิง การเมือง การปกครอง และการพัฒนาสังคม การอบรมครั้งนี้เป็นการอบรมที่ใช้หลักการทางพระพุทธศาสนาเป็นบรรทัดฐาน ถือเป็นโอกาสสำคัญที่ผู้เข้ารับการอบรมจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตน ให้พร้อมต่อการเข้าสู่สังคมโลกที่ท้าทายต่อไป

คุณสมบัติผู้สมัคร

1. อายุระหว่าง 18 - 30 ปี
2. สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ดี หรืออย่างน้อยสามารถสนทนาภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานได้
3. สนใจท ากิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ เช่น กิจกรรม ชมรม/คณะ/ค่าย กิจกรรมเพื่อการสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือกิจกรรมเพื่อ

การพัฒนาตนเอง

หมายเหตุ : ผู้สมัคร ต้องไม่เป็นโรคฉี่หนู ไม่เป็นโรคเกี่ยวกับจิต/ประสาท (เนื่องจากเป็นข้อห้ามในการปฏิบัติสมาธิ

ข้อปฏิบัติในการอบรม

เนื่องจากเป็นโครงการที่มีการอบรมสมาธิ การรักษาศีล 8 จะช่วยให้เกิดความเรียบร้อยระหว่างผู้เข้ารับการอบรมและส่งเสริมการปฏิบัติธรรม อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เข้ารับการอบรม

- 1) สามารถรักษาศีล 8 ได้ครบถ้วน
ตลอดระยะเวลาอบรม
- 2) แต่งกายด้วยชุดที่ใส่สบายคล่องตัว มิดชิด
เรียบร้อยสุภาพ สีสสุภาพ
- เสื้อ : สีอ่อน (ควรเป็นเสื้อสีขาว) คอเสื้อไม่ลึก
เนื้อผ้าไม่บางเกินไป เป็นเสื้อมีแขน
(ไม่ใช่เสื้อแขนกุด)
- กางเกง : กางเกงขายาว เช่น กางเกงผ้า
ฝ้าย, กางเกงวอร์ม
- 3) เตรียมรองเท้าที่สุภาพ และคล่องตัวในการลง
ปฏิบัติหน้าที่นอกสถานที่ เช่น รองเท้าลำลอง
หรือรองเท้าผ้าใบมาด้วย และไม่ควรใส่รองเท้า
ส้นสูง เพื่อความสะดวกในการร่วมกิจกรรมที่
ต้องการความคล่องตัวระหว่างอบรม
- 4) ผู้เข้าอบรมสามารถซักผ้าในระหว่างการอบรม
ได้ แต่ก็ควรเตรียมเสื้อผ้ามาให้เพียงพอ
ต่อเนื่องอย่างน้อย 3-4 วัน

iE Camp

(INTERNATIONAL ETHICS CAMP)

พบกับวิทยากรพิเศษสุด ที่จะมาเฉลยเคล็ดลับให้คุณรู้

คุณเกษมสุข ภมรสถิตย์ (บ๊าย)

- จบปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยา คณะวิทยาศาสตร์-อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง - ผู้ทรงคุณวุฒิและที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนางานวิชาการ การศึกษา สำนักการศึกษา เมืองพัทยา
- ประธานมูลนิธิการศึกษาและที่อาศัยเยาวชนสตรีแนวชายแดนภาคเหนือ
- ได้รับรางวัลอันดเริงเกียรติ Paul Harris Fellow จากสโมสรRotaryสากล ในการพัฒนาเด็กด้านร่างกายและอารมณ์ ฯลฯ

พลิกชีวิต!
“เด็กเกเรหลังห้อง”สู่
“เจ้าของธุรกิจ100ล้าน”

คุณพัชรพล สุทธิธรรม (ไทด์)

- จบปริญญาโท MBA Marketing (จบการศึกษาระดับอายุ 20 ปี)
- จบปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต (จบการศึกษาระดับอายุ 19 ปี)
- เจ้าของธุรกิจ และเจ้าของสิทธิบัตร เครื่องสำอางส่งออก "IREAL"
- กรรมการฝ่ายบริหาร Ireal Plus (Thailand) Co.,Ltd.
- โรงงานผู้ผลิตเครื่องสำอางให้กับแบรนด์ต่างๆ มากกว่า 1,000 Products ทั่วโลก และกำลังสร้างโรงงานแห่งใหม่มูลค่ากว่า 100 ล้านบาท ฯลฯ

พบกับวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ อีกมากมาย ที่ค่าย **iE Camp** รับสมัครตั้งแต่วัยนี้
ระยะเวลาอบรม 11-21 ตุลาคม 2556 ณ POP house www.iegenius.com

สิ่งที่คุณควรนำมาในการอบรม

- 1)สมุดบันทึกส่วนตัว ปากกา/ดินสอ
- 2)ยาประจำตัว (ถ้ามี)
- 3)ไม่ควรนำของมีค่าเข้าในการอบรมด้วย เนื่องจากจะทำให้กังวลในการดูแล (ทรัพย์สินส่วนตัวให้ดูแลติดตัวตลอดเวลา)

ข้อห้ามในการอบรม / สิ่งที่ไม่ให้นำมาในการอบรม

ห้าม นำของมีเงินเมาเช่นสุราเมรัย สิ่งเสพติด อาวุธ ทุกชนิด สื่อ/รูปอนาจารทุกประเภท หากพกพา/เปิด

สื่อดังกล่าว หรือทะเลาะวิวาทในระหว่างอบรม จะถูกตัดสิทธิ์ในการอยู่อบรมต่อ และให้ออกจากการอบรมทันที (โดยไม่คืนเงินลงทะเบียน)

วิธีสมัคร-การรับสมัคร

- วันสุดท้ายของการส่งใบสมัคร คือวันที่ 1 ตุลาคม 2556
- ส่งไฟล์ใบสมัครทาง email

พุทธสุภาสิต

เรื่อง..คนทำจริงไม่ทิ้งหัวใจ ๔

จากหนังสือ พุทธภาสิตสะกิดใจ เล่มที่ ๓

สารุ โข ลิปปกั นาม, อปิ ยทิสั กิทิสั,
"ขึ้นชื่อว่าศิลปะ แม้เช่นใดเช่นหนึ่ง
จะยังประโยชน์ให้สำเร็จได้"

พุทธศาสนสุภาสิต

ศิลปะ ในที่นี้ หมายถึง ความเฉลียวฉลาด เชี่ยวชาญในความรู้ อันเป็นเครื่องมือในการ ประกอบอาชีพประเภทใดประเภทหนึ่ง ขอให้มีความรู้จริง ๆ แม้เพียงอย่างเดียว ก็สามารถจะยึด เป็นอาชีพเลี้ยงตนไปตลอดชีวิตได้

ในปัจจุบันนี้ อาชีพของแต่ละคน จะต้องมีการ แข่งขันกันจะรู้เฉลียวฉลาดในการผลิตอย่างเดียว ไม่ได้ จะต้องรู้จักการพัฒนา รู้จักการตลาด รู้การใช้ จิตวิทยาดึงดูดลูกค้า รู้จักพลิกแพลงให้ทันกับสมัย นิยม สามารถจะขยายกิจการให้กว้างไกลออกไป เป็นต้น จึงจะสำเร็จประโยชน์

การประกอบอาชีพในการทำมาหากิน นับว่า เป็นหัวใจหลักของการดำเนินชีวิต และการทำ การงานนั้น ก็ไม่ควรรังเกียจงานว่าเป็นงานนั้นต่ำ ใน เมื่อเรายังหางานที่ดีกว่านี้ยังไม่ได้ แม้แต่พนักงาน กวาดถนนของเทศบาล ก็ยังสามารถทำเงินส่งให้ ลูกเรียนหนังสือจนจบปริญญาได้

พระพุทธเจ้าทรงตรัสสอนว่า ขึ้นชื่อว่าศิลปะ จะเป็นชั้นสูง หรือชั้นต่ำ ขอให้มีความเชี่ยวชาญ

ชำนาญ ในงานนั้นจริงจัง โดยอาศัยหลักแห่งความ สำเร็จ ๔ หรือ หัวใจ ๔ ในการทำงาน คือ พอใจ - ตั้งใจ - ใส่ใจ - ใฝ่ใจ ที่เรียกว่า อธิธิบาท

ก่อนอื่นจะต้องปลูกความพอใจ ให้เกิดขึ้นกับ งานที่จะทำนั้นก่อน เมื่อเห็นว่าอาชีพนี้ถูกกับ อธิยาศัย และกาลเวลาที่จะทำได้ จากนั้นก็ตั้งใจ มี ความขยันอดทน ไม่เบื่อหน่ายและเกียจคร้าน ใน ขณะทำงาน ก็จะต้องใส่ใจ กำหนดจดจำ มีจิต จดจ่ออยู่กับงาน และสุดท้าย คือ จะต้องใฝ่ใจ พิจารณาให้ถูกต้องด้วยปัญญา

เพราะฉะนั้น เกิดมาเป็นคนจะต้องดิ้นรน เพื่อ หาอาชีพการงาน อันเป็นหลักชีวิต โดยสุจริตธรรม ควบคู่ไปกับหลักธรรมอันจะนำไปสู่หลักฐาน ด้วย วิทยาการความรู้อันสมบูรณ์ ขอให้คิดว่า

๑. ศิลปวิทยา เป็นที่มาของความสำเร็จ ใช้ ปัญญาเข้าช่วยมีความรวยเป็นผลผลิต
๒. คนดีมีราคาที่ค่างาน คนชั่วหมดราคา ที่ เกียจคร้าน

พุทธสุภาสิต เรื่อง..หลักเกณฑ์เลือกเพื่อนคน

จากหนังสือ
พุทธสุภาสิตสะกิดใจ เล่มที่ ๓

มตฺตณฺณุตฺตา สทา สาธุ
"การรู้จักประมาณ ยังประโยชน์
ให้สำเร็จทุกเมื่อ"

พุทธศาสนสุภาสิต

การรู้จักประมาณ หมายความว่า การรู้จัก
ความพอดีบุคคลที่รู้จักประมาณ ย่อมจะไม่ทำสิ่ง
ใดให้เกิดความพอดี หรือย่อหย่อนจนเกินไป มีการ
ใช้จ่ายให้พอแก่ฐานะ ทำงานตามกำลังของตน
และลงทุนตามกำลังทรัพย์ ที่พอจะหาได้

การทำงาน นอกจากจะรู้จักประมาณแล้ว ยัง
จะต้องรู้จักกาลเวลาและสถานที่ เช่น เวลาไหน
เหมาะสมที่จะค้าขายอะไรฤดูไหนควรปลูกพืช
อะไร ราคาจึกจะดี และสถานที่ตรงไหนเหมาะสม
กับการทำงานอย่างนี้ การรู้จักประมาณอย่างนี้
การงานจะสำเร็จผลได้ดี

ผู้เฒ่าผู้แก่ในสมัยโบราณ ชอบพูดยกย่องคน
ดีว่า "เด็กคนนี้น่าดี ไม่กิน ไม่เล่น ขยันทำงาน" ถ้ามี
ชายหนุ่มจะไปขอลูกสาวใคร จะต้องผ่านการคัด
เลือกก่อน หลักการคัดเลือกมี ๓ อย่าง คือ ไม่กิน -
ไม่เล่น - ขยันทำงาน ถ้าใครมีสมบัติครบ ๓ ประการ
ทางฝ่ายของหญิงก็จะตอบตกลง และไปสู่ขอกัน
ตามประเพณี นี่เป็นหลักการคัดเลือกคนในสมัย
นั้น

หลักความจริงมีอยู่ว่า คนที่ทำให้ครอบครัว
ยากจนนั้น มาจาก กิน - เล่น - เกียจคร้าน บางที
เขาเรียกว่า คนชาวเกาะ คือชอบเกาะคนอื่นเขากิน

พระพุทธเจ้าทรงตรัสเตือนว่า บุคคลจะต้องรู้จัก
ประมาณหมายความว่า ถ้าเป็นคนจน ก็จะต้อง
รู้จักประหยัด อดทนอดออม ไม่ควรจะไปกินอาหาร
ที่แพงเกินฐานะ ตามคลับตามบาร์ เมื่อเปลืองเข้าไป
ก็อดไม่ได้ที่จะต้องเมาสุรา เมื่อเมาสุราก็จะต้องไป
ต่อนารี ดีไม่ดีก็จะพาเข้าบ่อนการพนันอีก กว่าที่จะ
กลับถึงบ้านก็ดึกดื่นเที่ยงคืน ตอนเช้าก็นอนตื่นสาย
เมื่อตื่นมาแล้วก็เพลียไม่อยากทำงาน พอตกเย็นไป
เข้าบาร์อีก เป็นอย่างนี้ตลอดไป กลายเป็นคนติด
อบายมุขไปในที่สุด

เพราะฉะนั้น การรู้จักประมาณในทุกๆ สิ่ง
สามารถจะยังประโยชน์ให้สำเร็จได้ และการงาน
นั้นก็จะมีผลพลาดล้นเหลือเพราะนี้ เป็นหลักการ
มัชฌิมาปฏิปทาที่ถูกต้อง ขอให้คิดว่า

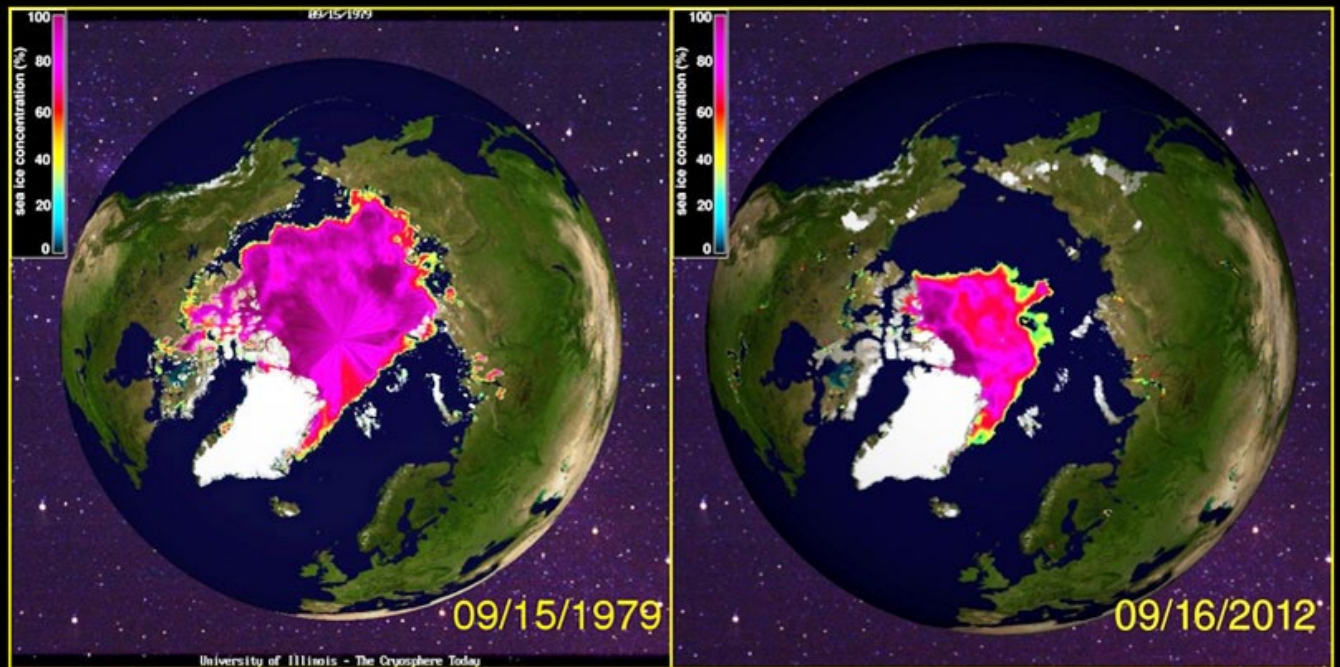
๑. รู้จักประมาณ จะทำการสำเร็จ ทำเศรษฐกิจพอ
เพียงหลบเลี่ยงความเท็จ

๒. ไม่กิน ไม่เล่น เป็นงาน เป็นหลักการคนดีถ้า
ทำได้ด้วย จะช่วยให้มี

ภาวะโลกร้อน-หิ้งน้ำแข็งกรีนแลนด์ละลาย ทำชาวโลก 500 ล้านชีวิตไร้ที่อยู่

The Cryosphere Today Compare Daily Sea Ice

Left panel date: Right panel date:

แผนภาพนี้จะแสดงการเปรียบเทียบให้คุณเห็นได้ชัดว่าการหดตัวของน้ำแข็งในแต่ละปีในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

ภาวะโลกร้อน

ข่าวภาวะโลกร้อน ธารน้ำแข็งละลายที่กรีนแลนด์ภาวะโลกร้อนน้ำแข็งละลายที่กรีนแลนด์-ภูเขาหิมาลัยละลายหมด

สาเหตุภาวะโลกร้อน

สาเหตุภาวะโลกร้อน นักสิ่งแวดล้อมห่วงธารน้ำแข็งกรีนแลนด์-ภูเขาหิมาลัยละลายหมด อาจกระทบชาวโลก 500 ล้านชีวิตต้องไร้ที่อยู่อาศัย

เว็บไซต์ฟอร์บส์ รายงานเมื่อวันที่ 6 กันยายนว่า นายโรเบิร์ต เพอร์เวส ที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมออสเตรเลีย และหนึ่งในคณะกรรมการขององค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล (WWF) แสดงความวิตกว่า ในอนาคตประชากรโลกกว่า 500 ล้านคนอาจจะไม่มีที่อยู่อาศัย หากธารน้ำแข็งในกรีนแลนด์และบนเทือกเขาหิมาลัยละลายหมด เพราะภาวะโลกร้อน

ผลกระทบภาวะโลกร้อน

เกิดจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงเพราะภาวะโลกร้อน โดยเมื่อไม่นานมานี้ นายโรเบิร์ต เพอร์เวส เพิ่งได้เดินทางไปสำรวจธารน้ำแข็งที่กรีนแลนด์ ธารน้ำแข็งโคลัมเบียของประเทศแคนาดา พบธารน้ำแข็งขนาดใหญ่อีก 12 แผ่นในบริเวณใกล้เคียงกัน ซึ่งจากการสำรวจในครั้งนั้น เขาได้พบว่า อุณหภูมิในทะเลกรีนแลนด์นั้นอุ่นขึ้นกว่าเดิมมากเพราะภาวะโลกร้อน จนทำให้เกิดสัตว์น้ำสายพันธุ์ใหม่อีกกว่า 100 สายพันธุ์ได้ทั้งทะเล

นายโรเบิร์ต ระบุว่า ป्राกฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้แสดงให้เห็นว่า กรีนแลนด์ กำลังตกอยู่ในอันตราย และยิ่งไปกว่านั้น หากธารน้ำแข็งกรีนแลนด์ละลายจนหมด อาจทำให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้นอีก 9-15 ฟุต หรือประมาณ 2.7-4.5 เมตรเลยทีเดียว ซึ่งแน่นอนว่า หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ จะส่งผลกระทบต่อประชากรโลกมากกว่า 500 ล้านคนที่ต้องไร้ที่อยู่อาศัย นี่เป็นผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่กำลังเผชิญอยู่

ผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

เช่นเดียวกับปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในเทือกเขาหิมาลัย ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญที่ชาวจีน และชาวอินเดียกว่า 2 พันล้านคนใช้อุปโภคบริโภค เพราะขณะนี้ โรเบิร์ต เพอร์เวส พบว่า น้ำแข็งที่ปกคลุมเทือกเขาหิมาลัยมีความกว้าง และความหนาลดลงจากเดิมที่เคยวัดในช่วงปี ค.ศ.1980 ถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ไม่

น้ำแข็งกรีนแลนด์ละลายสาเหตุจากภาวะโลกร้อน

ว่าน้ำแข็งในบริเวณมหาสมุทรอาร์กติกละลายเร็วขึ้นกว่าเดิม และอุณหภูมิก็สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ดาวเทียมของนาซาได้เก็บข้อมูลตั้งแต่ปี 2002 แสดงให้เห็นถึงฤดูใบไม้ร่วงอันเป็นช่วงน้ำแข็งละลายที่คืบคลานมาเร็วผิดปกติ ในแถบไซบีเรียเหนือและอลาสกา เกิดสคัมโบส จากมหาวิทยาลัยโคโลราโดชี้ว่า การละลายของน้ำ

ต่างกับปริมาณน้ำแข็งในมหาสมุทรอาร์กติกที่ลดลงไปถึง 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องมาจากความร้อนที่พัดพาเข้าไปในน้ำทะเล ทำให้อุณหภูมิของน้ำทะเลเปลี่ยนแปลงไปราว 4-5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเขาย้ำว่าความจริงที่เกิดขึ้นในวันนี้ ทำให้เขาวิตกกังวลต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นอย่างมาก

วิธีลดโลกร้อน

สิ่งแวดล้อมที่นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกจะเป็นห่วงเป็นใยมากที่สุด คือปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือภาวะโลกร้อน

นิตยสารไทม์ ได้พาดหัวข่าวว่า "ภาวะโลกร้อน เป็นเรื่องที่เราต้องกังวลกันให้มากๆ เพราะมันไม่ใช่ปัญหาในอนาคตอีกต่อไป แต่กำลังคืบคลานเข้ามาทำลายโลกสีน้ำเงินใบนี้อยู่ทุกขณะ"

รูปธรรมสำคัญต่อภาวะโลกร้อน และนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกพากันกังวลมากที่สุดก็คือ การละลายของน้ำแข็งขั้วโลกที่กำลังละลายอย่างรวดเร็วในระยะเวลาสองสามปีที่ผ่านมา ศูนย์ข้อมูลน้ำแข็งและหิมะแห่ง ชาติของสหรัฐอเมริกา ได้เปิดเผยการสำรวจขั้วโลกเหนือด้วยดาวเทียมสำรวจของ องค์การบริหารการบินอวกาศสหรัฐ พบ

แพนด้าแดง สัตว์น่ารัก จากเทือกเขาหิมาลัย อาจได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

แข็งขั้วโลกมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จากสัญญาณที่ระบุได้ชัดเจนก็คืออุณหภูมิบริเวณขั้วโลกเหนือเพิ่มขึ้นอย่าง รวดเร็วในรอบทศวรรษนี้

ปัญหาภาวะโลกร้อน

ภาวะโลกร้อนได้ทำให้ปริมาณทะเลน้ำแข็งที่ละลายมีมากขึ้นผิดปกติ จนทำให้เหลือแผ่นน้ำแข็งปกคลุมบริเวณมหาสมุทรอาร์กติกน้อยมากที่สุดในรอบ 100 ปีหรือพุดง่าย ๆ ก็คือแผ่นน้ำแข็งขั้วโลกเหนือมีขนาดเล็กที่สุดในรอบ 100 ปีที่ผ่านมา ขณะที่ภาพถ่ายดาวเทียมของเกาะกรีนแลนด์ ได้ชี้ให้

เห็นว่า เมื่อปีกลายเกาะน้ำแข็งที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกได้ละลายน้ำแข็งออกมากลาย เป็นน้ำทะเล ด้วยปริมาณถึง 220 ลูกบาศก์กิโลเมตร มากกว่า เมื่อสิบปีที่แล้วละลายออกมาแค่ 90 ลูกบาศก์

กิโลเมตร น้ำ 1 ลูกบาศก์กิโลเมตรมี ปริมาณเท่ากับน้ำ 1 พันล้าน ลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำในอ่าง เก็บน้ำเขื่อนภูมิพลและเขื่อนสิริกิติ์ รวมกันเท่ากับ 5 ลูกบาศก์กิโลเมตร เท่านั้น)

เมื่อปีที่แล้วน้ำทะเลมีปริมาณ เพิ่มขึ้นจากการละลายของน้ำแข็ง เฉพาะเกาะกรีนแลนด์ถึง 220 ล้าน ลูกบาศก์กิโลเมตรนัก วิทยาศาสตร์ คำนวณว่า หากน้ำแข็งบนเกาะ กรีนแลนด์ละลายหมด จะทำให้ ระดับน้ำทะเลทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้น 7 เมตร กลืนกินชายฝั่งรัฐฟลอริดา และประเทศบังกลาเทศที่มี ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เกือบหมด ส่วนทางด้านขั้วโลกใต้ หรือทวีปแอนตาร์กติกา ทีมนัก วิทยาศาสตร์ชาวสหรัฐ-ชิลี ได้พบว่า ธารน้ำแข็งเป็นจำนวนมากในทาง ตะวันตกของแอนตาร์กติกาหายไป มากกว่า 60% นัก วิทยาศาสตร์จาก องค์การนาซาได้คำนวณว่า อัตรา การเปลี่ยนแปลงของธารน้ำแข็งใน ตอนนี้อย่างเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ ธารน้ำแข็งมีศักยภาพเพียงพอที่จะ เพิ่มระดับน้ำทะเลของโลกให้มาก ขึ้นกว่า 1 เมตร แต่ไม่รู้ว่าเกิดขึ้น เมื่อไร

เรื่องนี้นักวิทยาศาสตร์ก็ไม่เชื่อ ว่า โอกาสที่น้ำแข็งขั้วโลกจะละลาย

จากภาวะโลกร้อนขนาดนั้นจะเกิดขึ้นได้แต่ ทุกวัน นี้ในประเทศอาร์เจนตินา บริเวณส่วนที่ใกล้กับขั้ว โลกใต้ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งใหม่ เมื่อบรรดานักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกแห่

กันมาเฝ้าชมการพังทลายของ ธารน้ำแข็ง "ไวท์ ใจแอนท์" แห่งอาร์เจนตินา จากภาวะโลกร้อนที่ก่อตัวมาหลายพันปีนี้กำลังจะละลายลงอย่างช้าๆ นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าการที่ธารน้ำแข็งขนาดใหญ่หิมะขึ้นนี้พังทลายลง ย่อมเป็นสัญญาณที่เชื่อมถึงภาวะการณโลกร้อนที่กำลังวิกฤตขึ้นทุกขณะ

ดร.อานนท์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ผู้อำนวยการศูนย์เครือข่ายศึกษาการเปลี่ยนแปลงของโลกจากภาวะโลกร้อน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญคนสำคัญเรื่องภาวะโลกร้อน ได้อธิบายให้อย่างน่าฟังว่า น้ำแข็งมีความสำคัญกับระบบนิเวศวิทยาอย่างมากโดยทำหน้าที่คล้าย "ปา" ในเขตกหนาวakin เปรียบว่าปาเหมือนฟองน้ำที่คอยกักน้ำ แล้วค่อยๆ ปล่อยน้ำออกมา "น้ำแข็ง" ก็เป็นเหมือนฟองน้ำที่ชะลอการไหลบ่าของกระแสน้ำ และเมื่อถึงหน้าร้อนน้ำแข็งก็ละลายเป็นน้ำไหลไปรวมเป็นลำธาร และแม่น้ำหล่อเลี้ยงสายต่างๆ หล่อเลี้ยงผู้คนทั่วโลกแม้ น้ำแข็งก็มีต้นกำเนิดส่วนหนึ่งมาจากน้ำแข็งบนยอดเขาหิมาลัย ที่ละลายตัวเองออกมากลายเป็นสายน้ำโขง ก่อนจะมารวมกับน้ำจากลำธารต่างๆ ที่มีต้นกำเนิดมาจากป่าดิบ

ลดโลกร้อน

อย่างไรก็ดี ดร.อานนท์บอกว่า ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา น้ำแข็งของโลกที่ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ น้ำแข็งขั้วโลก น้ำแข็งบนยอดเขา และน้ำแข็งในทะเล เกิดปรากฏการณ์น้ำแข็งละลายมากผิดปกติโดยน้ำแข็งมีการแตกตัวเป็นก้อนเล็กๆ

การพังทลายของธารน้ำแข็ง "ไวท์ ใจแอนท์" แห่งอาร์เจนตินา

เพิ่มมากขึ้น ส่วนก้อนเล็กๆ ที่มีอยู่เดิมก็หายไป ขณะที่น้ำแข็งบนยอดเขาก็ละลายเพิ่มมากขึ้น โดยสังเกตได้ชัดจากการเก็บภาพถ่ายมาเปรียบเทียบ และน้ำแข็งในทะเลก็บางลง แม้กระทั่งยอดเขาเอเวอเรสต์ก็มีรายงานว่า หิมะและน้ำแข็งที่เกาะอยู่ตามแนวเขาลดน้อยลงทุกขณะ ระดับ น้ำทะเลจะค่อยๆ เพิ่มสูงขึ้น สร้างความเดือดร้อนแก่พื้นที่ชายฝั่งทะเลทั่วโลก อุณหภูมิของกระแสน้ำในมหาสมุทร ความชื้นในอากาศและการไหลเวียนของอากาศโลก เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ไม่สมดุลกัน

ทุกวันนี้หากถามว่าใครคือผู้ร้ายที่ทำให้โลก

ภาวะโลกร้อนได้ทำให้ปริมาณทะเลน้ำแข็งที่ละลายมีมากขึ้นผิดปกติ

ปรากฏการณ์ "เรือนกระจก" ภาวะโลกร้อน

ช่วยกันปกป้องโลกจากภาวะโลกร้อน

ร้อนขึ้น คำตอบก็คือก๊าซคาร์บอนที่ถูกปลดปล่อยออกมาจากผืนโลกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศนั้น เป็นตัวป้องกันไม่ให้รังสีจากดวงอาทิตย์ผ่านทะลุออกนอกโลกไปได้ เจกเช่นเดียวกับเราอยู่ในรถหรือเรือนกระจกที่ความร้อนไม่อาจจะบายออกไปได้ ดังนั้นจึงเรียกปรากฏการณ์เช่นนี้ว่า "เรือนกระจก" ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านอากาศและอุณหภูมิโดยรวมทั่วโลก เป็นเหตุให้อากาศร้อนขึ้น จนทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลาย และ ไม่ค่อยมีคนรู้ว่าพื้นผิวของน้ำแข็งขั้วโลกทำหน้าที่สะท้อนรังสีความร้อน จากดวงอาทิตย์กลับสู่ชั้นบรรยากาศได้ถึง 90% ขณะที่น้ำในมหาสมุทรกลับดูดเอาความร้อนจากดวงอาทิตย์ไว้ถึง 90% เช่นกัน

หรือพูดง่ายๆ ว่า ยิ่งโลกมีพื้นผิวน้ำแข็งน้อยลงเท่าใด ภาวะโลกก็ร้อนมากขึ้น เพราะน้ำแข็งสะท้อนความร้อนออกสู่นอกโลกได้ดีกว่าน้ำทะเล แต่ถามว่ามนุษย์ปล่อยก๊าซคาร์บอนขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศโลกเมื่อใด Science วารสารวิชาการชื่อดังของโลก ได้ทำนายว่า ภายในสิ้นศตวรรษนี้เราอาจจะได้เห็นน้ำทะเลสูงขึ้นถึง 6 เมตร เพราะความหายนะมักมาเยือนเร็วกว่าที่นักวิทยาศาสตร์คาดการณ์ไว้มาก วันหนึ่งที่ไม่แน่นอนเกินรอ หากเกิดปรากฏการณ์ น้ำท่วมฟ้า ปลายินดาว ก็คงรู้ว่คนกันเองทั้งนั้นที่เป็นต้นเหตุ

ธรรมะเพื่อประชาชน ละความโกรธกันเถิด

เวลาในโลกนี้แสนสั้น

แต่ชีวิตหลัง

ความตายยาวนานนัก นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลาย
ผู้มองเห็นทุกข์ในอบายภูมิ เห็นสุขในสุคติโลก
สวรรค์ และเห็นเอกัตถบรมสุขในอายตนิพพาน
จึงละชั่วทั้งทางกาย วาจา ใจ หมั่นสั่งสมบุญกุศล
อยู่เป็นนิตย์ และทำใจให้ผ่องใสด้วยการฝึกฝนใจ
ให้หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อชีวิตในโลกนี้
จะได้มีคุณค่า และเพื่อชีวิตในสัมปรายภพที่
ประเสริฐยิ่งขึ้นไป พวกเราควรดำเนินรอยตาม
ปฏิปทาของผู้รู้เหล่านั้น ชีวิตจะได้ไม่ผิดพลาด ไม่
พลัดหลงไปทวนทุกข์ทรมานในอบายภูมิ เราทุ่มเท
สร้างบารมีบนโลกมนุษย์เพียงไม่กี่ปี แต่สิ่งที่ได้
กลับมานั้น เป็นสิ่งที่มีอันสงสัยยิ่ง ใหญ่ไพศาล แม้
ตัวเราเองก็คาดไม่ถึง จะเกิดความภาคภูมิใจที่ได้
ทำแต่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต สมกับเป็นชีวิตของนัก
สร้างบารมีที่เกิดมาอย่างมีเป้าหมาย คือสร้าง
บารมีเพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม

มีวาระพระบาลีใน จุลลโพธิชาดก ความว่า

"เอว มนุสฺส ปุสฺสสุ พาลสุ อวิชานโต
สารมฺภา ขายเต โกโธ โสปิ เตเนว พยฺหติ
อคฺคิว ตินฺนฏฐุสฺสุมิ โกโธ ยสฺส ปวตฺตมฺติ
นิหียติ ตสฺส ยโส กาฬปฺกฺเขว จนฺทิมฺา
อนินฺโท ฐมฺเกตฺวา โกโธ ยสฺส ปสฺสมฺติ
อาปฺรติ ตสฺส ยโส สุกฺกปฺกฺเขว จนฺทิมฺา

ความโกรธ ย่อมเกิดขึ้นแก่คนพาล ผู้โง่เขลา
ไม่รู้จริง เพราะความแค้นดี แม้เขาก็ถูกความโกรธ

นั้นเผาผลาญใจให้เร่าร้อน ความโกรธเจริญขึ้นแก่ผู้ใด
ก็เป็นดุจไฟเจริญขึ้นในกองหญ้าและไม้ ยศของ
บุคคลนั้นย่อมเสื่อมไป เหมือนพระจันทร์ข้างแรม
ฉะนั้น ส่วนความโกรธของผู้ใดสงบลงได้ ประดุจไฟ
ที่ไม่มีเชื้อ ยศของผู้นั้นย่อมเต็มเปี่ยม เหมือน
พระจันทร์ข้างขึ้น ฉะนั้น"

ความโกรธ เปรียบเสมือนไม้ขีดก้านเดียว ที่
สามารถเผาได้ทั้งป่า หรือเผาบ้านเมืองให้พังพินาศ
ได้ในพริบตา ที่โลกที่มีการรบราฆ่าฟันกันในขณะนี้
เพราะไม่รู้จักให้อภัยกัน ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล
เอาความถูกต้องมากกว่าความถูกต้อง บ้านเมืองจึง
ลุกเป็นไฟ ธรรมชาติของคนโกรธแล้ว จะควบคุมสติ
ไม่อยู่ เมื่อไม่มีสติก็ไม่มีสมาธิ เมื่อไม่มีสมาธิย่อม
มองไม่เห็นธรรม เพราะความโกรธเป็นอกุศลธรรม
หากบุคคลใดถูกความโกรธเข้าครอบงำจิตใจของ
บุคคลนั้นย่อมมีดับอดทน

ความโกรธก่อให้เกิดความพินาศย่อยยับทั้ง
ต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้จิตใจขุ่นมัว จากคนที่
ร่าเริงแจ่มใส เมื่อความโกรธเข้าครอบงำก็กลายเป็น
คนเคร่งเครียด สติปัญญา ก็หย่อนลง หาก
บุคคลใดฆ่าความโกรธได้ บุคคลนั้นย่อมดำเนิน
ชีวิตอย่างมีความสุข ผู้รู้ท่านกล่าวว่า "ความโกรธมี
รากเป็นพิษ มียอดหวาน ผู้มีปัญญาเมื่อเกิดความ
ขัดข้องหมองใจกัน ท่านจะให้อภัยกันเสมอ ไม่ถือ
โทษโกรธเคืองกัน เพราะบัณฑิตมีตบะเป็นกำลัง
ไม่ใช่มีความโกรธเป็นกำลัง"

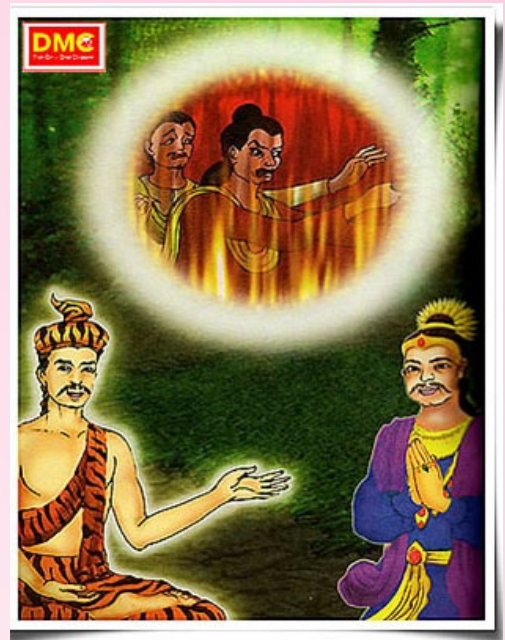
ดังเช่นในสมัยที่พระบรมโพธิสัตว์เจ้าบำเพ็ญ
เนกขัมมบารมีอยู่นั้น ท่านชี้ให้เห็นโทษเห็นภัย
มากมายของความโกรธ เพราะฉะนั้น ไม่ว่าผู้ใดจะ
มาประทุษร้าย หรือรังแกท่านอย่างไร ท่านก็ไม่

โกรธ ไม่ถือสาหาความ ท่านชมความโกรธไว้ ไม่ให้
ลูกใหม่เผลอนจิตใจให้เราอ่อน จนนางจะใจผู้ไม่
ประสงค์ได้ในที่สุด เรื่องมีอยู่ว่า

* เศรษฐีสาามีภรรยาคนหนึ่งในเมืองพาราณสี
ได้ให้กำเนิดบุตรชายซึ่งจุติจากพรหมโลก หมู่ญาติ
ได้ขนานนามหนูน้อยว่าโศภิตกุมาร ครั้นเจริญวัย ได้
เดินทางไปเมืองตักสิลาเพื่อศึกษาศิลปปะทุกอย่าง
เมื่อสำเร็จแล้วก็กลับมา พ่อแม่ได้ส่งขอสาวงามมา
ให้ ฝ่ายหญิงมีรูปร่างงดงาม เป็นหญิงที่จุติมาจาก
พรหมโลกเช่นกัน นางมีความงามเป็นเลิศประดุจ
เทพอัปสรในสรวงสวรรค์ ทั้งโศภิตกุมารกับหญิงสาว
ต่างไม่ปรารถนาในกามคุณ แม้ว่าหมู่ญาติจะจับ
แต่งงาน แต่ทั้งสองท่านก็ไม่เคยมีความพึงชานด้วย
ราคะ ขึ้นชื่อว่าเมถุนธรรมไม่เคยเกิดแม้ในความฝัน
ทั้งสองเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์ประดุจนักพรตอยู่ร่วม
ชายคาเดียวกัน

ต่อมามารดาบิดาถึงแก่กรรม พระโศภิตศรัทได้
ปรึกษากับฝ่ายหญิงว่า “น้องหญิง เธอจงรับทรัพย์
๘๐ โกฏินี้ไว้เลี้ยงชีพให้เป็นสุขเถิด ฉันไม่ต้องการ
ทรัพย์สมบัติเหล่านี้เลย ตั้งแต่นี้ไป ฉันจักเข้าป่า
หิมพานต์ไปบวชเป็นฤๅษี เพื่อแสวงหาที่พึ่งที่ระลึก
อันแท้จริงให้กับตนเอง ฉันปรารถนาที่จะหลุดพ้น
จากความทุกข์ทั้งปวง” ฝ่ายหญิงถามว่า “ก็การ
บรพชา สมควรเฉพาะพวกบุรุษเท่านั้นหรือ” เมื่อรู้
ว่า แม้หญิงก็สามารถบำเพ็ญเนกขัมมบารมี
ออกบวชเป็นดาบสินีได้ นางจึงบอกว่า “ถ้าเช่นนั้น
ฉันจักไม่รับก้อนเขฬะที่พี่ถ่มทิ้งแล้ว แม้ฉันก็ไม่มี
ความปรารถนาสมบัติที่กองท่วมหัวเหล่านี้เลย ฉัน
เองก็ปรารถนาจะออกบวชเช่นกัน”

ก่อนออกบวช ทั้งสองท่านร่วมกันบำเพ็ญมหา
ทานบารมี ด้วยการนำสมบัติที่มีอยู่ทั้งหมด ๑๖๐
โกฏิออกแจกจ่ายให้กับยากจวณิพกพเนจร ทั้งคู่
แจกจ่ายอยู่หลายวัน สมบัติก็ยังไม่หมด ครั้นวันที่
๗ จึงบอกทุกคนว่า “ใครอยากขณสิ่งใดไป ก็ให้ชน

ไปตามความปรารถนาเถิด” จากนั้นทั้งสองได้เดิน
ทางไปบวชเป็นฤๅษี บำเพ็ญเนกขัมมบารมีอยู่ใน
ป่าเป็นเวลานาน ต่อมาก็ได้พากันออกจากป่าเพื่อ
มาเสพรสเค็มรสเปรี้ยว ได้เที่ยวจาริกไปตามชนบท
จนถึงกรุงพาราณสี อาศัยอยู่ในเขตพระราชอุทยาน
เป็นเวลาหลายวัน

วันหนึ่ง พระราชาเสด็จประพาสพระราช
อุทยาน ทอดพระเนตรเห็นดาบสินีผู้มีรูปร่างงดงาม
ก็มีพระทัยปฏิพัทธ์ เมื่อรู้ว่า ดาบสสองท่านนี้ เคย
เป็นคู่ครองกันมาก่อน แต่ขณะนี้ ต่างประพฤติ
พรหมจรรย์ พระองค์จึงอยากได้นางมาเป็นคู่ครอง
ทรงดำริว่า ถ้าเราให้ทหารพาหญิงนี้ไปโดยพลการ
พระดาบสินีจักทำอย่างไรหนอ

พระราชาดำริเช่นนั้นแล้ว ก็ตรัสถามท่าน
ดาบสว่า “ดูก่อนพราหมณ์ ถ้ามีคนพานางดาบสินี
ผู้มีนัยน์ตางดงามน่ารักของท่านไป ท่านจะทำ
อย่างไร” พระโศภิตศรัทูลว่า “แม้มีผู้ใดมาลักพาตัว
ไป หรือนำไปโดยพลการ อาตมภาพก็จะไม่โกรธ ไม่
เศร้าโศกเสียใจ” แม้พระราชาจะได้สดับเช่นนั้น ก็
ยังไม่อาจหักห้ามพระทัยไว้ได้ จึงรับสั่งให้ทหารนำ
นางดาบสินีไปขังไว้ในพระราชนิเวศน์

เมื่อดาบสินีถูกชิงตัวไป พระโพธิสัตว์ไม่ได้แสดงอาการโกรธหรือไม่พอใจแต่อย่างใด ได้แต่มองดูนาง และเหล่านางด้วยจิตที่เมตตา ฝ่ายดาบสินีก็ได้ยินดีในลาภยศที่พระราชาทรงมอบให้ ได้แต่พรรณนาถึงโทษของเบญจกามคุณ แล้วสรรเสริญคุณของบรรพชาอยู่ตลอดเวลา แม้พระราชาก็จะใช้วิธีการต่างๆ ก็ไม่สามารถจะผูกใจนางไว้ได้ จึงรับสั่งให้ขังนางไว้ในห้องใต้ดิน แล้วเสด็จไปหาพระโพธิสัตว์ซึ่งกำลังนั่งเย็บผ้าอยู่ตามลำพัง พลาตธรรมาถามว่า “ท่านดาบสยังมีความโกรธอยู่บ้างไหม ที่เราแย่งนางดาบสินีของท่านไป”

ดาบสโพธิสัตว์ได้ฟังดังนั้น จึงตั้งใจจะสอนธรรมะให้ พระราชา จะได้ไม่มัวหลงใหลในนางดาบสินี ซึ่งจะเป็นบาปติดตัวข้ามชาติ ท่านได้พูดถึงความโกรธไว้ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร อาตมาไม่ได้โกรธพระองค์เลย เพราะความโกรธมีโทษมาก ประกอบด้วยความพินาศใหญ่หลวง เมื่อความโกรธเกิดขึ้นแล้ว บุคคลย่อมไม่เห็นทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ผู้อื่น ความโกรธเป็นอารมณ์ของคนไร้ปัญญา

หมู่ชนผู้ยินดีในความโกรธที่เกิดขึ้นแล้ว ชื่อว่าเป็นศัตรูแก่ตนเอง หากความทุกข์ใส่ตัว ผู้ที่ถูกความโกรธครอบงำแล้ว ย่อมละทิ้งกุศลธรรมทุกอย่าง เขาประกอบด้วยกิเลสหมู่ใหญ่ที่มากแล้ว มีกำลังสามารถปราบผู้อื่นให้อยู่ในอำนาจได้ อาตมาเห็นโทษอย่างนี้จึงไม่โกรธ และไม่ผูกโกรธ ขอถวายพระพร ธรรมดาไฟย่อมเกิดขึ้นที่ไม้สีไฟซึ่งบุคคลสีอยู่ ไฟเกิดขึ้นแต่ไม้ใด ย่อมเผาไม้นั้นเองให้ไหม้ได้

ความโกรธย่อมเกิดขึ้นแก่คนพาล ผู้โหดเหี้ยมไม่รู้จักจริง เพราะความแค้นดี แม้เขาก็ถูกความโกรธเผาผลาญจิตใจให้เฝ้าร้อน ความโกรธเจริญขึ้นแก่บุคคลนั้น ดุจไฟเจริญขึ้นในกองหญ้าและไม้ ฉะนั้นยศของบุคคลนั้นย่อมเสื่อมไป เหมือนพระจันทร์

ข้างแรม ผู้สยบความโกรธลงได้ ก็เป็นดุจไฟที่ไม่มีเชื้อ ยศของผู้นั้นย่อมเต็มเปี่ยม เหมือนพระจันทร์ข้างขึ้น”

พระราชาทรงฟังธรรมิกถาของพระโพธิสัตว์แล้ว ทรงบังเกิดความเลื่อมใส จึงรับสั่งให้อำมาตย์นำดาบสินีมาคืน พลาตธรรมาว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอท่านทั้งสองจงพักอยู่ด้วยความสุขที่เกิดจากบรรพชาในพระราชอุทยานนี้เถิด” จากนั้น พระองค์ได้ขอขมาที่ได้ล่วงเกิน ตั้งแต่นั้นมา ทรงหมั่นดูแลดาบสทั้งสองเป็นอย่างดี ส่วนดาบสทั้งสองท่านต่างหมั่นเจริญภาวนาจนได้อภิญญาสมาบัติ ครั้นละโลกแล้วก็ได้ไปเสวยสุขในพรหมโลกเช่นเดิม

จากเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่า นักปราชญ์บัณฑิตผู้ไม่มีความไม่โกรธ ย่อมสามารถเปลี่ยนวิฤติให้เป็นโอกาส เปลี่ยนจากร้ายให้กลายเป็นดีได้ ท่านจึงสอนไว้ว่า “พึงชนะคนโกรธ และความโกรธด้วยความไม่โกรธ” และท่านได้ทำเป็นต้นแบบที่ดีงามให้เราได้ศึกษา เราจึงควรประพฤติปฏิบัติตามจริยวัตรอันงดงามนี้ เพราะความเมตตาปรารถนาดีต่อกันด้วยความจริงใจเท่านั้น เป็นสิ่งที่ทำให้หมู่คณะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นปัจจัยสนับสนุนให้โลกเกิดสันติภาพได้อย่างถาวร

ให้ตั้งกัลยาณจิตต่อกันให้มาก ให้ใจประกอบด้วยเมตตา เยือกเย็นด้วยมหากุรุณา อย่าให้มีอคติครอบงำจิตใจ ซึ่งการจะทำได้เช่นนี้ ต้องเริ่มจากการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง จนเข้าสู่สภาวะของความเป็นผู้มีอารมณ์เดียว อารมณ์ดี อารมณ์สบาย อารมณ์เยือกเย็น เอาไว้ดับกิเลสซึ่งเป็นความรุ่มร้อนในดวงจิต พิชิตไฟ คือความโกรธด้วยการหยุดใจอย่างเยือกเย็นเปี่ยมด้วยมหากุรุณา แล้วสรรพสัตว์ทั้งหลายจะได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตลอดกาล

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๕๖ หน้า ๕๔๑

รายการยอดฮิต!

ทันโลกทันธรรม

*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**
รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ธรรมะเพื่อประชาชน ชีวิตของนักสร้างบารมี

วัตถุประสงค์ของทุกชีวิต

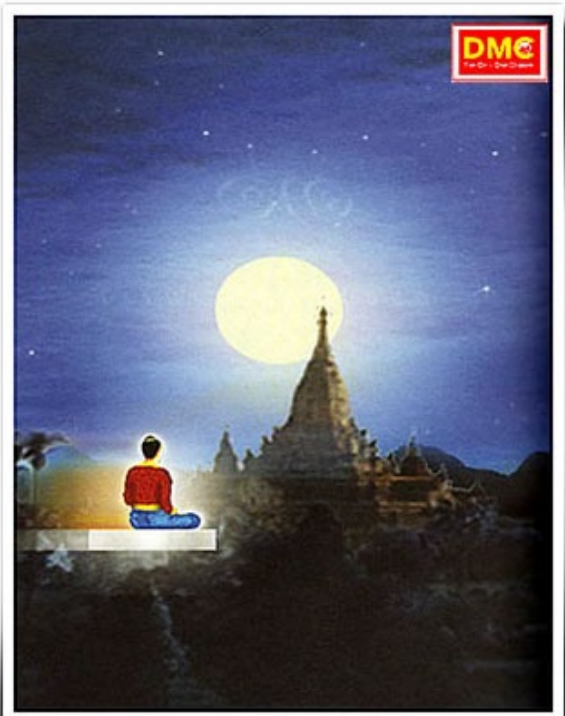
ในการเกิดมาแต่ละภพแต่ละชาติ คือการสั่งสมบุญบารมี เพื่อมุ่งไปสู่อายตน์นิพพานอันเป็นเอกันตบรมสุข การสั่งสมบุญเป็นหน้าที่หลักของมวลมนุษยชาติ บุญเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความสุขความสำเร็จทุกประการ เพราะถ้าไม่มีบุญแล้ว การจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของชีวิตย่อมเป็นไปได้ยาก พระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเกิดมาก็ภพภีชาติ ท่านสร้างบารมีเรื่อยมา ดำรงตนเป็นต้นบุญต้นแบบให้ชาวโลกได้ดูเป็นตัวอย่าง พวกเราทุกคนควรดำเนินตามปฏิบัติของท่าน เพราะนั่นเป็นเส้นทางที่จะนำเราไปสู่ความสมบูรณ์ของชีวิต หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งปวงได้

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน คิหิสูตร ความว่า

“เย จ สนฺเต อุปาเสนฺติ สปปญฺญเฐ ธีรสุมฺเต
สทุธฺา จ เนสํ สฺกเต มฺลชาตา ปติฏฺฐิตา
เทวโลกญฺจ เต ยนฺติ กฺลฺวา อธิ ชายเร
อนุปฺพุเพน นิพฺพานํ อธิคฺจณฺติ ปญฺชิตา

นรชนเหล่าใด คบหาสัตบุรุษผู้มีปัญญาดี ได้รับยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์ ชนเหล่านั้นตั้งศรัทธาไว้ในพระสุตเป็นค้ำมุดแล้ว ย่อมไปสู่เทวโลก หรือพึงเกิดในตระกูลสูงในโลกลี้ ชนเหล่านั้นเป็นบัณฑิต ย่อมบรรลุนิพพานโดยลำดับ”

การคบหาสมาคมกับนักปราชญ์บัณฑิต เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และซึมซับคุณธรรมความดีจาก

ท่าน เป็นวิสัยของผู้รักในการฝึกตัว トラบใดที่เรา ยังไม่หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ トラบนั้น เราต้องฝึกฝนอบรมตนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งศีล สมาธิและปัญญา ยิ่งกว่านั้น การได้อยู่ใกล้ผู้รู้ ได้คบหาสัตบุรุษ จะทำให้เราได้ยินได้ฟังใน เรื่องที่ยกใจให้สูงขึ้น ได้ฟังในสิ่งที่เป็นสิริมงคล ได้ รับการปลุกฝัง และซึมซับคุณธรรมที่ดีเช่นนี้แล้ว ตัวเราย่อมเป็นที่รวมของความรู้และคุณธรรมต่างๆ

พระบรมศาสดาของเราทรงเป็นยอดของ สัตบุรุษ เป็นผู้เลิศที่สุดในบรรดาบุคคลผู้เป็นนัก ปราชญ์บัณฑิตทั้งหลายในโลกนี้ การได้ยินได้ฟัง คำสอนของพระองค์ จึงเป็นบุญลาภอันประเสริฐ ธรรมะที่ออกจากพระโอษฐ์แม่เพียงไม่กี่บท หาก เรานำไปประพฤติปฏิบัติย่อมสามารถเปลี่ยนแปลง ชีวิตของเราจากปุถุชนให้กลายเป็นพระอริยเจ้า ได้

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอุปมาความสำคัญของการคบสัตบุรุษไว้ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การคบสัตบุรุษผู้บริบูรณ์ จะเป็นเหตุให้ได้ยินได้ฟังพระสัทธรรม เมื่อได้ฟังธรรมแล้ว ความศรัทธาเลื่อมใสก็ตามมา เมื่อเลื่อมใสก็อยากทำตาม จึงเกิดโยนิโสมนสิการ คือการไตร่ตรองหาต้นสายปลายเหตุ สติสัมปชัญญะก็ดี การสำรวมอินทรีย์ก็ดี ย่อมบังเกิดขึ้นมาตามลำดับ ยอยากจะประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต เมื่อสุจริตทั้ง ๓ เติมเปี่ยมบริบูรณ์ สติปัฏฐาน ๔ อย่าง คือ การตามพิจารณาเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม ก็บังเกิดขึ้นตามมาเป็นลูกโซ่ เมื่อสติปัฏฐานสี่บริบูรณ์ ย่อมส่งผลให้โพชฌงค์ ๗ อันเป็นเครื่องตรัสรู้บังเกิดขึ้นมา และสุดท้าย วิชา คือความรู้อันบริสุทธิ์ และวิมุตติ คือความหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลายก็จะเกิดขึ้น” นี่เป็นอานิสงส์ในการคบบัณฑิตหรือสัตบุรุษ ว่ามีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ต่อตัวของเรานั่นเอง

ในสมัยที่พระผู้มีพระภาคเจ้ายังทรงพระชนม์ชีพอยู่ พระองค์จะกำหนดกิจวัตรส่วนตัว เพื่อสะดวกในการจัดสรรเวลาแสดงธรรมแก่พุทธศาสนิกชน เนื่องจากทุกวันจะมีทั้งมนุษย์และเทวดามา เข้าเฝ้ามิได้ขาด พระองค์จึงกำหนดไว้ในยามเย็นจะแสดงธรรมให้กับญาติโยม เวลาเช้าจะแสดงธรรมแก่ภิกษุสงฆ์ ส่วนในเวลาเที่ยงคืนจะทรงพยากรณ์ปัญหาแก่เทวดาที่ลงมาจากสวรรค์ชั้นต่างๆ

* ในเมืองสาวัตถินั้น มีอุบาสกท่านหนึ่งชื่อ รัมมิกอุบาสก ท่านได้ฟังธรรมจนได้บรรลุเป็นพระอนาคามีบุคคล เป็นผู้ประพฤติพรหมจรรย์และยึดพระรัตนตรัยเป็นสรณะ เป็นพหูสูต ทรงพระไตรปิฎก ได้อภิญญาสมาบัติ สามารถท่องเที่ยวไปทางอากาศได้ ส่วนอุบาสกบริวาร ๕๐๐ ก็เป็นผู้มีฤทธิ์มีเดชเหมือนกัน ทุกคนแม้ไม่ได้บวชเนื่องจากยังมีภารกิจอยู่ แต่ก็ประพฤติพรหมจรรย์ รักษาศีล

บริสุทธิ์บริบูรณ์ บริโภคอาหารมื้อเดียว ถ้าว้นไหนเป็นวันอุโบสถ ทุกคนจะอธิษฐานองค์อุโบสถพร้อมกัน ตอนเย็นจะพากันไปวัดพระเชตะวัน เพื่อสดับพระธรรมเทศนาเป็นประจำ ทำให้ชีวิตมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางโลก และทางธรรม

เนื่องจากในเมืองสาวัตถีมีผู้คนอาศัยอยู่มากถึง ๑๘ โกฎิ ตกเย็นจะมีทั้งเสียงช้าง เสียงม้า เสียงคน และเสียงดนตรีดังกระหึ่มไปทั่ว เพราะฉะนั้นเมื่อรัมมิกอุบาสกกลับถึงบ้าน แทนที่จะดูหนังดูละครตามประสาชาวโลก ท่านจะนั่งสมาธิเข้าฌานสมาบัติตลอดปฐมยาม ระหว่างมัชฌิมยาม เสียงนั้นจึงสงบลง คืบหนึ่ง หลังจากที่มีรัมมิกอุบาสกออกจากสมาบัติแล้ว นั่งพิจารณาธรรมว่า “เราอยู่เป็นสุขด้วยมรรคผลอันใด สุขนี้ เราได้เพราะอาศัยพระผู้มีพระภาคเจ้า” จึงเกิดจิตเลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้ามากยิ่งขึ้น

จากนั้น ท่านนั่งเข้าที่กลับเข้าไปใหม่ เพื่อส่งใจไปถึงพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้เห็นในญาณว่า บัดนี้พระพุทธรูปกำลังแสดงธรรมให้เอรಾವตเทพบุตร และเวสสวัตตเทพบุตรอยู่ จึงคิดที่จะไปถามปฏิบัติอันเป็นประโยชน์ต่อชาวสวรรค์และมนุษย์ไปพร้อมๆ กัน คิดดังนี้แล้ว ท่านได้เข้าสมาบัติเหาะมากราบนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วทูลถามว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคผู้มีพระปัญญาเสมอด้วยแผ่นดิน พระองค์ท่านนั้นแล ทรงรู้ชัดซึ่งคติ และความสำเริงของโลกรวมทั้งเทวโลก ข้าพระองค์ขอทูลถามพระองค์ อุบาสกผู้ออกบวชเป็นบรรพชิตก็ดี อุบาสกผู้ยังอยู่ครองเรือนก็ดี บรรดาสาวกทั้งสองพวกนี้ สาวกควรทำอย่างไรจึงจะเป็นผู้ยังประโยชน์ให้สำเร็จ”

พุทธองค์ ทรงแสดงปฏิบัติของบรรพชิตก่อน ได้ตรัสบอกภิกษุทั้งหลายว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุพึงเสพอริยาบถอันสมควรแก่บรรพชิตท่านนั้น ภิกษุไม่พึงเที่ยวไปในเวลาวิกาล พึงเที่ยวไปเพื่อ

บิณฑบาตใน บ้านในกาลเท่านั้น รูป เสียง กลิ่น รส และผัสสะ ย่อมยังสัตว์ทั้งหลายให้มัวเมา ภิกษุพึง จัดความมัวเมาในธรรมเหล่านั้น อนึ่ง เมื่อภิกษุได้ บิณฑบาตแล้ว พึงกลับไปนั่งในที่สงัดแต่ผู้เดียว ไม่ พึงส่งใจไปภายนอก ภิกษุไม่พึงติดในอาหารเหมือน หยาดน้ำไม่ติดบนใบบัว ฉะนั้น”

ส่วนวัตร ของคฤหัสถ์พระองค์ทรงสอนว่า “พึง วางอาชญาในสัตว์ทุกหมู่เหล่า ไม่พึงฆ่าสัตว์เอง ไม่ พึงใช้ผู้อื่นให้ฆ่า และไม่พึงอนุญาตให้ผู้อื่นฆ่า สวากฐอยู่ พึงเว้นสิ่งที่เขาไม่ให้ ไม่พึงใช้ให้ผู้อื่นลัก ไม่พึงอนุญาตให้ผู้อื่นลัก พึงเว้นวัตถุที่เจ้าของเขา ไม่ให้ทั้งหมด สวากฐผู้รู้แจ้งพึงเว้นอพรหมจรรย์ เหมือนบุคคลเว้นหลุมถ่านเพลิงที่ลุกโชน แต่เมื่อไม่ สามารถประพฤดิพรหมจรรย์ ไม่พึงก้าวล่วงภรรยา ของผู้อื่น สวากฐผู้อยู่ในที่ประชุมก็ดี อยู่ในท่ามกลาง บริษัทก็ดี ไม่พึงกล่าวเท็จ ไม่พึงให้ผู้อื่นกล่าวเท็จ ไม่พึงอนุญาตให้ผู้อื่นกล่าวเท็จ พึงเว้นคำไม่เป็น จริงทั้งหมด สวากฐผู้เป็นคฤหัสถ์ไม่พึงดื่มน้ำเมา ไม่ พึงใช้ให้ผู้อื่นดื่ม ไม่พึงอนุญาตให้ผู้อื่นดื่ม เพราะ การดื่มน้ำเมานั้น มีความเป็นบาปเป็นที่สุด

สวากฐผู้มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัย พึงเข้าจำ อุโบสถอันประกอบด้วยองค์ ๘ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ทั้งวันขึ้น ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ วันขึ้น ๘ ค่ำ และตลอด ปาฏิหาริย์ภักซ์ จากนั้น สวากฐผู้รู้แจ้งเข้าจำอุโบสถ ตลอดทั้งคืนแล้ว ยามเช้าตรู่พึงแจกจ่ายภิกษุสงฆ์ ด้วยข้าวและน้ำตามสมควร พึงเลี้ยงมารดา และ บิดาด้วยโภชนาสมบัติที่ได้มาโดยชอบธรรม พึง ประสพการค้าขายอันชอบธรรม ไม่ประมาท ประพฤติวัตรแห่งคฤหัสถ์นี้อยู่ ย่อมเข้าถึงเหล่า เทวดาชื่อว่าสยัมปกา ผู้มีวิเศษมีกายที่สว่างไสวใน ตน”

เมื่อภิกษุสงฆ์พร้อมทั้งอุบาสก และเหล่าทวย เทพที่มาฟังธรรมในคืนนั้นได้สดับธรรมภาสิตจาก พระบรมศาสดาแล้ว ก็พากันกล่าวสรรเสริญ

พระพุทธรองค์ว่า เป็นจอมแห่งปราชญ์ทั้งหลาย เป็น บรมครูของครูทั้งหมดในภพสาม

จากเรื่อง นี้ จะเห็นได้ว่า การหาโอกาสคบหา สมาคมกับนักปราชญ์บัณฑิตนั้น เป็นทางมาแห่ง ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต ชีวิตของเราจะก้าวไปสู่ ความสูงส่ง และบริสุทธิ์บริบูรณ์มากยิ่งขึ้นไป เพราะฉะนั้น ให้หมั่นสังเกตดูตัวเราว่า มีโอกาส เข้าไปสนทนาปราศรัยกับผู้รู้ ที่สามารถแนะนำเส้น ทางบุญ บอกหนทางสวรรค์หนทางนิพพานให้เรา บ้างหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ทุกวันอาทิตย์ หลวงพ่ออยาก เชิญชวนให้พวกเราทุกคน มาปฏิบัติธรรมร่วมกัน จะได้มาฟังธรรม สนทนาธรรมกับผู้นำบุญยอด กัลยาณมิตร ตามปัญหาธรรมะกับพระอาจารย์ ความเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ของชีวิตจะได้เพิ่มขึ้น อุปมาเหมือนที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า “ฝนตกลง เบื้องบนภูเขาน้ำย่อมไหลไปตามที่ลุ่ม ย่อมยังชอก เขา ลำธาร และห้วยให้เต็ม ชอกเขา ลำธาร และ ห้วยที่เต็ม ย่อมยังหนองน้ำให้เต็ม หนองน้ำย่อมยัง บึงให้เต็ม บึงย่อมยังแม่น้ำน้อยใหญ่ให้เต็ม แม่น้ำ ย่อมยังมหาสมุทรให้เต็มฉันใด การคบสัตบุรุษ ย่อมยังการฟังสัทธรรมให้บริบูรณ์ เป็นเหตุให้วิชา และวิมุติบริบูรณ์ ฉะนั้น” เพราะฉะนั้นให้หมั่น เข้าหาสัตบุรุษ และหมั่นประพฤติปฏิบัติธรรมให้ เต็มที่กันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๔๗ หน้า ๓๖๓

เรื่องผี ๆ... เรื่องผีคืออะไร?

เป็นต้น ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่า ผลของบุญและบาปที่พวกเขาได้เคยกระทำเอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ จะได้ส่งผลตอนไหน

ผี คือ อติมนุษย

คำว่า “ผี” นั้น หมายถึง อติมนุษยที่เป็นกายละเอียดในระดับภาคพื้นมนุษย์หลายๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นพวกสัมภเวสี หรือภูมมะเทวา เป็นต้น ซึ่งพวกผีบ้านผีเรือน หรือภูมมะเทวาระดับล่าง ก็จัดว่าเป็นผีประเภทหนึ่งในหลายๆ ผี

คำว่า “ผี” นั้นก็อาจจะคล้ายๆ กับคำว่า “คน” ซึ่งเป็นคำกลางๆ ที่มีรายละเอียดปลีกย่อยอีกเยอะแยะมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเชื้อชาติ, ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ เป็นต้น หรืออย่างคำว่า “ต้นไม้” ก็ยังมีการแบ่งแยกย่อยออกเป็นหลากหลายสายพันธุ์ เช่น ไม้ล้มลุก, ไม้ดอกไม้ประดับ หรือไม้ยืนต้น เป็นต้น

สำหรับคำว่า “ผี” ก็เช่นเดียวกันสามารถแบ่งผีออกเป็นรายละเอียดปลีกย่อยได้อีก

เรื่องผี..ผีมีกี่ประเภท

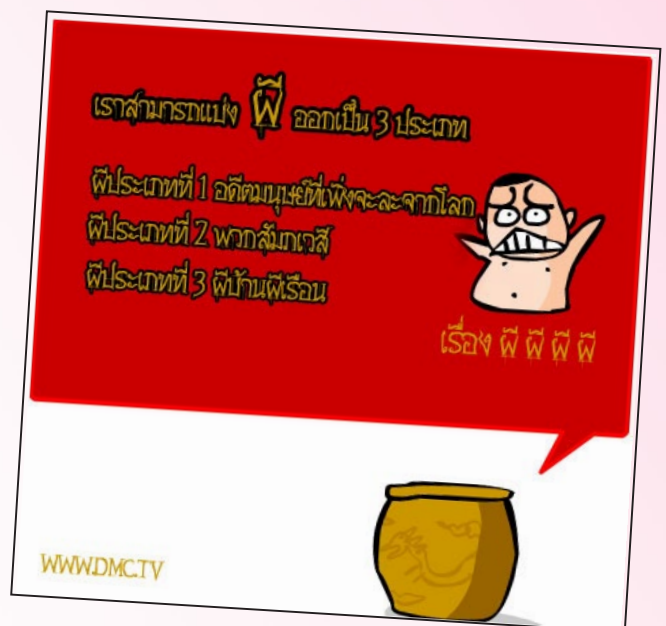
เราสามารถแบ่ง ผี ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ผีประเภทที่ 1 อติมนุษยที่เพิ่งจะละจากโลกนี้ไป แล้วก็กลายเป็นกายละเอียดที่กำลังรอคอยการส่งผลของบุญและ บาปอยู่ว่าจะไปเกิดอยู่ในภพภูมิใด เช่นบางเคสก็วนเวียนอยู่ในโลกมนุษย์ 3 วันบ้าง 5 วันบ้าง 7 วันบ้าง หรือเกินกว่านั้นบ้าง

ผีประเภทที่ 2 พวกสัมภเวสี หรือที่พวกเรา รู้จักกันในนามว่า “ผีเร่ร่อน” คือพวกกายละเอียดที่ไม่มีบุญมากพอที่จะไปบังเกิดอยู่ในสวรรค์ และก็ไม่มีบาปมากพอที่จะต้องไปตกนรก เมื่อ เป็นเช่นนี้จึงทำให้พวกเขาต้องกลายมาเป็นผีที่เร่ร่อนไปมา อยู่ภายในเมืองมนุษย์ และไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักเป็นแหล่ง หรือพูดง่ายๆ ว่าไม่มีบุญพอที่จะมีเรือนเป็นของตัวเอง จนกลายเป็นพวกไม่มีบ้าน นั่นเอง

ผีประเภทที่ 3 นั่นก็คือ พวกภูมมะเทวาระดับล่าง หรือพวกผีบ้านผีเรือน

ผีประเภทที่ 1 : อติมนุษยที่เพิ่งจะละจากโลกนี้ หรือ พูดง่ายๆ ว่าเพิ่งตาย!

สำหรับผู้ที่จะโลกแล้วใจไม่หมองไม่ใส คือ ก่อนตายภาพแห่งความชั่ว หรือความดี ยังไม่มีฝ่ายใดที่จะส่งผลชัดเจนกว่ากัน เมื่อตายแล้วกายละเอียดก็ออกจากกายหยาบ วนเวียนอยู่บนโลกมนุษย์ เนื่องจากตนไม่เคยศึกษาเรื่องความจริงของชีวิตหลังความตาย จึงทำอะไรไม่ถูก ก็วนเวียนไปเยี่ยมญาติตามที่ต่างๆ แต่ไม่สามารถสื่อสารกันได้ วนเวียนจนครบ 7 วันที่ต้อง 7 วัน เพราะ เป็นระยะเวลาที่เปิดโอกาสให้นึกถึงบุญให้ได้

เมื่อครบ 7 วัน ถ้านึกถึงบุญไม่ออก เพราะหัวใจสับสน หรือไม่ค่อยทำบุญ ผู้ตายก็จะกลับไปທີ່เดิมที่ตนเองเสียชีวิต เมื่อถึงเวลา เจ้าหน้าที่จากยมโลกที่เราเรียกว่า ยมทูต มีลักษณะผมหยิก ตัวดำ ตาโปน นุ่งผ้าหยักรังสีแดง จะมารับตัวไป โดยวิธีการต่างๆ เช่น ล่ามโซ่ตรวน หรือให้อาวุธคุมไปเฉยๆ แล้วแต่ความถือตัวของผู้ตาย หากเป็นพวกนายทหารมียศมาก ไม่เชื่อฟังก็จะต้องใส่โซ่ตรวนล่ามไปยมโลก หากดินรนขัดขืน ก็จะถูกทุบตี ทำร้าย อย่างไม่มีปราณี

รหัสผ่านเดินทางสู่ปรโลก

ผีประเภทที่ 2

: ผีเร่ร่อน หรือสัณทเวสี คือผีอะไร

สัณทเวสี หรือที่พวกเรารู้จักกันในนามว่า “ผีเร่ร่อน” คือ พวกกายละเอียดที่ไม่มีบุญมากพอที่จะไปบังเกิดอยู่ในสวรรค์ และก็ไม่มีความบาปมากพอที่จะต้องไปตกนรก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้พวกเขาต้องกลายมาเป็นผีที่เร่ร่อนไปมาอยู่ภายในเมืองมนุษย์

ผีเร่ร่อน

การกินของผีเร่ร่อน

ผีเร่ร่อนหรือสัณทเวสีมีรูปร่างอย่างไร

สำหรับรูปร่างลักษณะของพวกสัณทเวสีนั้น พวกเขาก็จะมีรูปร่างลักษณะคล้ายๆ กับคนที่อดๆ

อยากๆ มีร่างกายซูบผอม และก็ต้องคอยอาศัยอาหารที่มนุษย์ทิ้งแล้ว หรืออาหารที่มนุษย์เช่นไก่ ไข่ หรือไข่ไก่ในการประทังชีวิตไปวันๆ โดยพวกเขาจะกินไอซารสหรือส่วนละเอียดของอาหาร ส่วนว่าไอซารสของอาหารจะดีหรือไม่ดีนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของอาหาร กล่าวคือ ถ้าเป็นอาหารที่จัดไว้เพื่อเช่นไก่ ไข่ ไอซารสของอาหารก็จะดีและประณีตกว่าไอซารสของอาหารที่มนุษย์ทิ้งแล้ว

ผีเร่ร่อนกินอาหารเช่นไก่อย่างไร?

และเมื่อพวกสัมภเวสีกินไอซารสของอาหารดังกล่าวเข้าไปแล้ว อาหารเหล่านั้นก็จะเหลือเพียงแค่ส่วนหยาบที่ปราศจากไอซารสของอาหารเท่านั้น หรือพูดง่ายๆ ว่าอาหารส่วนหยาบนั้นก็ไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่สารอาหารและรสชาติของอาหารได้สูญสลายหายไปเฉยๆนั่นเอง ส่วนอาภัพกรรมในการกินไอซารสของพวกสัมภเวสีนั้น พวกเขาก็จะใช้มือหยิบจับอาหารในส่วนละเอียดขึ้นมากินอย่างหิวกระหายเป็นปกติ

เรื่องการกินของผีเร่ร่อน

ส่วนว่า พวกเขาจะมีความหิวกระหายมากน้อยขนาดไหนนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ในพื้นที่นั้นๆ มีอาหารที่มนุษย์ทิ้งแล้ว หรือมีอาหารที่มนุษย์เช่นไก่ ไข่หรือไข่ไก่มาากน้อยขนาดไหน คือถ้าหากมีอาหารดังกล่าวน้อย พวกเขาก็จะมีความหิวกระหายมาก แต่ถ้าหากมีอาหารดังกล่าวมาก พวกเขาก็จะมีความหิวกระหายน้อย และถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความหิวกระหายน้อยแล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นความหิวกระหายของพวกเขาก็ยังมีปริมาณที่มากกว่ามนุษย์ที่หิวโหยแบบมากๆ มากๆ

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพวกสัมภเวสีจะไม่มีอาหารที่มนุษย์ทิ้งแล้ว หรืออาหารที่มนุษย์เช่นไก่ ไข่หรือไข่ไก่มาห้อยเล่ชีวิตของพวกเขา พวก

เขาก็ยังสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ ด้วยอำนาจแห่งวิบากกรรมที่มาห้อยเล่พวกเขาเอาไว้ เพื่อให้พวกเขาได้รับความหิวกระหายอย่างที่สุดนั่นเอง

เรื่องราวของสัมภเวสีนั้น มีรายละเอียดที่น่าสนใจอีกเยอะแยะมากมาย แต่ถ้าเราจะมาลงรายละเอียดกันทั้งหมด มันก็จะยาวมากๆ เอาไว้เราค่อยมาศึกษาเรื่องของสัมภเวสีกันต่อไปในภายหลัง

การให้เจ้าที่

ผีประเภทที่ 3 : ผีบ้านผีเรือนคืออะไร

เรื่องราวเกี่ยวกับผีบ้านผีเรือนนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจเรียนรู้ เพราะเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของพวกเราทุกคน แบบคาดไม่ถึงกันเลยทีเดียว

คำว่า “ผีบ้านผีเรือน” นั้น ในความเป็นจริงแล้วก็คืออดีตมนุษย์ที่หลังจากละโลกไปแล้ว ได้ไปบังเกิดเป็นภุมมะเทวารระดับล่าง ที่อาศัยเรือนหยาบหรือบ้านของมนุษย์เป็นที่อาศัยอยู่ ซึ่ง โดยทั่วๆ ไปแล้วพวกผีบ้านผีเรือนที่มีกำลังบุญไม่มาก ก็จะอาศัยโครงสร้างของเรือนหยาบหรือบ้านของมนุษย์ทั่วๆ ไปอยู่เลย แต่ถ้าพวกผีบ้านผีเรือนตนไหนมีกำลังบุญที่มากขึ้นมาหน่อย ก็จะมีห้องพิเศษที่ต่อเติมเพิ่มออกมาจากเรือนหยาบ หรือบ้านของมนุษย์ ซึ่งส่วนที่เป็นห้องพิเศษนี้จะเป็นส่วนละเอียดที่มนุษย์มองไม่เห็น

แม้ว่าพวกผีบ้านผีเรือนเหล่านี้จะอาศัยโครงสร้างของเรือนหยาบหรือบ้านของมนุษย์ เป็นที่อาศัยอยู่ก็ตาม แต่ถึงกระนั้นรูปแบบการตกแต่งภายในบ้าน รวมไปถึงข้าวของเครื่องใช้และอุปกรณ์เฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ของพวกผีบ้านผีเรือนก็จะมีลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง ที่เกิดขึ้นตาม

กำลังบุญของแต่ละคน โดยพวกเขาจะไม่
ได้ใช้ข้าวของต่างๆ ร่วมกับมนุษย์เลย

สำหรับคำว่า “เรือนหยาบหรือบ้าน
ของมนุษย์ที่พวกผีบ้านผีเรือนอาศัยอยู่
นั้น” จะ มีความหมายรวมไปถึงพวกตีก
คอนโด แฟลท อพาร์ทเมนต์ คลุหาสน์
โรงเรียน โรงพยาบาล หรือแม้กระทั่ง
กระท่อมและบังกะโล เป็นต้น (คือสิ่ง
ก่อสร้างอะไรก็ตามที่มีหลังคามุงบัง ล้วน
สามารถเป็นที่อยู่อาศัยของพวกผีบ้านผี
เรือนได้ทั้งสิ้น

ส่วนว่าผีบ้านผีเรือนแต่ละคน จะได้
อยู่ในสถานที่ที่มีอาณาเขตกว้างขวางมาก
น้อยขนาดไหน ก็ขึ้นอยู่กับกำลังบุญที่ผี
บ้านผีเรือนแต่ละคนได้เคยสั่งสมเอาไว้
สมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ คือถ้าหากสั่งสมบุญ
เอาไว้มาก ก็จะได้อยู่ในสถานที่ที่มี
อาณาเขตกว้างขวางมาก แต่ถ้าหากสั่งสม
บุญเอาไว้น้อย ก็จะได้อยู่ในสถานที่ที่มี
อาณาเขตน้อย หรือมีอาณาเขตที่ไม่กว้าง
ขวางสักเท่าไร

**ผีบ้านผีเรือนก็มักจะเป็นญาติ
ของเรามาก่อน หรือไม่ใช่มั?**

โดยส่วนใหญ่แล้ว ผีบ้านผีเรือนแต่
ละคน มักจะไปบังเกิดอยู่ในสถานที่ หรือ
บ้านเรือนที่มีคน สัตว์ สิ่งของ ที่พวกเขาคุ้น
เคยในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ เช่น เคย
เป็นบ้านเดิมของตัวเอง หรือเป็นบ้านของ
คนที่ตัวเขารักและผูกพันเป็นอย่างมาก
เช่นบ้านของคุณแม่ หรือเป็นบ้านของญาติ
เป็นต้น

ผีบ้านผีเรือน ย้ายที่อยู่ตามเจ้าของบ้าน ได้หรือไม่???

ถ้าหากวันใดเจ้าของบ้านที่พวกผีบ้านผีเรือนรักและผูกพันเป็นอย่างมาก ย้ายไปอยู่ที่อื่น พวกผีบ้านผีเรือนเหล่านั้น ก็จะย้ายตามไปอยู่กับเจ้าของบ้านที่พวกเขาผูกสมัครรักใคร่ด้วย แต่ก่อนที่พวกเขาจะย้ายไปได้นั้น พวกเขาก็จะต้องขออนุญาตจากท่านเทพบุตรกুমมะเทวาที่เป็นหัวหน้าเขตแห่งนั้นเสียก่อน

ถ้าหากวันใดเรือนหยาบหรือบ้านของมนุษย์ ที่พวกผีบ้านผีเรือนเหล่านั้นอาศัยอยู่ถูกรื้อถอน หรือถูกทำลายไป พวกผีบ้านผีเรือนเหล่านั้นก็จำเป็นที่จะต้องย้ายไปหาที่อยู่อาศัยใหม่ ตามกำลังแห่งบุญของผีบ้านผีเรือนแต่ละตน ซึ่งหัวหน้าเขตก็จะเป็นผู้ที่จัดสรรที่อยู่ใหม่ให้กับผีบ้านผีเรือนเหล่านั้น นั้นตามความเหมาะสม แต่ถ้าหาก ณ ช่วงเวลานั้น เป็นช่วงเวลา que ผีบ้านผีเรือนตนนั้นจะต้องไปเกิดใหม่พอดี ผีบ้านผีเรือนตนนั้นก็จะต้องไปบังเกิดใหม่ตามกำลังแห่งบุญและบาปที่ตัวเขาได้เคย กระทำเอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่

ผีบ้านผีเรือนเกิดขึ้น ได้อย่างไร?

สำหรับการบังเกิดขึ้นของพวกผีบ้านผีเรือนหรือกুমมะเทวาระดับกลางและล่างนั้น ก็จะมีลักษณะที่คล้ายๆ กับการบังเกิดขึ้นของเทวดาทั่วไป นั่นก็คือ มีการบังเกิดขึ้นแบบ “โอบปาติกะ” หรือเกิดแบบ “เกิดปั๊บโตปั๊บ” เพียงแต่การเกิดแบบ

“โอบปาติกะ” ของพวกผีบ้านผีเรือนนั้น จะมีลักษณะที่แตกต่างจากพวกเทวดาที่อยู่บนสวรรค์ทั่วๆ ไปตรงที่ เวลาที่พวกผีบ้านผีเรือนบังเกิดขึ้น พวกเขาจะเกิดมามีรูปร่างลักษณะหน้าตาและอายุที่ละม้ายคล้ายกับตอนที่พวกเขาใกล้จะเสียชีวิต เช่น ถ้าหากพวกเขาเสียชีวิตในช่วงวัยเด็ก พวกเขา

ก็จะเกิดมาเป็นผีบ้านผีเรือนที่อยู่ในวัยเด็ก หรือถ้าหากพวกเขาเสียชีวิตในช่วงสูงวัย พวกเขาก็จะเกิดมาเป็นผีบ้านผีเรือนสูงวัย เป็นต้น ซึ่งจะแตกต่างและไม่เหมือนกับการบังเกิดขึ้นของเทพบุตรเทพธิดาบน สรวงสวรรค์ ที่เกิดมาพร้อมกับความเป็น หนุ่มเป็นสาวนั่นเอง

ส่วนการเจริญเติบโต หรือพัฒนาการ ทางกายภาพของผีบ้านผีเรือนนั้น ผีบ้านผี เรือนแต่ละตนก็จะมี การเจริญเติบโต หรือมี การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ หรือ ลักษณะภายนอกที่คล้ายๆ กับมนุษย์ ยก ตัวอย่างเช่น ถ้าหากเกิดมาเป็นผีบ้านผี เรือนในตอนวัยเด็ก เมื่อกาลเวลาผ่านไป ผี บ้านผีเรือนที่เป็นเด็กน้อย ก็จะเจริญเติบโต เป็นผีบ้านผีเรือนวัยรุ่น จน ไล่เรื่อยไปจน กระทั่งผีบ้านผีเรือนตนนั้นกลายเป็นผีบ้าน ผีเรือนสูงวัยนั้น เอง เป็นต้น

แต่ถ้าหากผีบ้านผีเรือนตนไหน ได้รับ ส่วนบุญส่วนกุศลที่หมู่ญาติอันเป็นที่รักได้ ทำแล้วก็อุทิศส่งมาให้ ผีบ้านผีเรือนตนนั้น ก็จะสามารยย้อนวัย หรือกลับคืนความ เป็นหนุ่มเป็นสาวขึ้นมาได้อีกครั้ง

ชีวิตความเป็นอยู่ ของพวกผีบ้านผีเรือน

ลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ของพวกผี บ้านผีเรือน หรือภูมมะเทวารระดับกลาง และล่างนั้น ถึงแม้พวกเขาจะไม่มี การทำ มาหากิน หรือประกอบอาชีพต่างๆ เหมือน อย่างมนุษย์ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังต้อง รับประทานอาหาร เข้าสังคม และยังต้อง พักผ่อนนอนหลับเหมือนอย่างมนุษย์ นั่นเอง

๑๒

ไม่เพียงเท่านั้น ลักษณะอาหาร ของพวกผีบ้านผีเรือนยังมีลักษณะที่คล้ายๆ กับอาหารบนโลกมนุษย์อีกด้วย แต่จะต่างกันตรงที่ว่า อาหารของพวกผีบ้านผีเรือนนั้นจะเป็นอาหารทิพย์ที่เกิดขึ้นด้วยกำลังบุญของ แต่ละตน ดังนั้นโอฆารสหรือความเอร็ดอร่อย และความประณีตของอาหารของพวกผีบ้านผีเรือนแต่ละตน จึงแตกต่างกันไปตามกำลังบุญนั่นเอง

นอกจากพวกผีบ้านผีเรือนจะมีลักษณะชีวิตความเป็นอยู่หลายๆ อย่างคล้ายๆ กับมนุษย์แล้ว พวกผีบ้านผีเรือนยังมีลักษณะการแบ่งเขตการปกครองออกเป็นส่วนๆ คล้ายๆ กับในเมืองมนุษย์อีกด้วย โดยในแต่ละเขตการปกครองนั้น ก็จะมีกษัตริย์หรือพระราชาธิบดีที่เป็นหัวหน้าเขตต่างๆ เป็นผู้ดูแลพวกผีบ้านผีเรือนเหล่านั้นอยู่

และถ้าหากผีบ้านผีเรือนตนไหน มีความต้องการที่จะเดินทางข้ามไปยังเขตการปกครองอื่น ผีบ้านผีเรือนตนนั้นก็จะต้องขออนุญาตทั้งหัวหน้าเขตการปกครองของตัวเอง และหัวหน้าเขตการปกครองที่ตัวเองต้องการจะไปก่อน และเมื่อผีบ้านผีเรือนตนนั้นได้รับอนุญาตจากหัวหน้าเขตการปกครองทั้งสองแล้ว ผีบ้านผีเรือนตนนั้นจึงจะสามารถเดินทางไปยังเขตการปกครองดังกล่าวได้ แต่โดยปกติแล้วพวกผีบ้านผีเรือน มักจะไม่ค่อยชอบเดินทางไปไหน เพราะชอบที่จะอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน สมดังชื่อที่พวกเขาได้รับว่า **“ผีบ้านผีเรือน”** นั่นเอง

ผีบ้านผีเรือนนับถือศาสนาอะไร?

ลักษณะความเชื่อของพวกผีบ้านผีเรือนแต่ละตนนั้น ก็มีความแตกต่างกันหลากหลายกันไป คล้ายๆ กับพวกมนุษย์ เช่น บางพวกก็นับถือพระพุทธศาสนา บางพวกก็นับถือศาสนาอื่น หรือบางพวกก็ไม่นับถือศาสนาอะไรเลย เป็นต้น

ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว พวกผีบ้านผีเรือนแต่ละตน ก็มักจะนับถือลัทธิความเชื่อแบบเดิมหรือแบบเดียวกันกับในสมัยที่ตัวเองยังมี ชีวิตอยู่ แต่ก็มีพวกผีบ้านผีเรือนบางส่วนที่พอกาลเวลาผ่านไป ความเชื่อของพวกเขาก็ค่อยๆ ซึมซับและแปรเปลี่ยนไปตามความเชื่อของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในแถบนั้นๆ หรือพูดง่าย ๆ ว่า อยู่ใกล้คนเช่นไร ก็มักจะเป็นคนเช่นนั้น

แต่ไม่ว่าพวกผีบ้านผีเรือนแต่ละตนจะนับถือลัทธิความเชื่ออะไรก็ตาม พวกเขาทั้งหมดก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยบุญด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งบุญที่มาหล่อเลี้ยงชีวิตหลังความตายของพวกผีบ้านผีเรือนนั้นก็ คือ บุญที่ผีบ้านผีเรือนแต่ละตนได้เคยสั่งสมเอาไว้ ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่เป็น หลัก และบุญที่หมู่ญาติอันเป็นที่รักได้อุทิศส่วนบุญส่วนกุศลส่งมาให้พวกเขา รวมไปถึงบุญที่พวกเขาได้อนุโมทนาบุญกับมนุษย์ที่ทำความดี เช่น ทำบุญใส่บาตรหรือถวายสังฆทาน เป็นต้น

คนดีผีคุ้ม จริงหรือเปล่า?

สำหรับบุญพิเศษที่สำคัญอีกบุญหนึ่ง ที่สามารถหล่อเลี้ยงชีวิตของผีบ้านผีเรือนได้นั้น ก็คือ บุญที่เกิดจากการปกป้องคุ้มครองมนุษย์ที่อาศัยอยู่ภายในบ้านให้รอดพ้นจากอันตราย และให้มีโอกาสในการสั่งสมบุญสร้างกุศลได้ยิ่งขึ้นไป

แต่ก็ไม่ใช่ว่าผีบ้านผีเรือนทุกๆ ตนจะมาคอยปกป้องคุ้มครองเจ้าของบ้าน หรือคนที่อาศัยอยู่ภายในบ้านหลังนั้นๆ เสมอไป เพราะการที่ผีบ้านผีเรือนแต่ละตนจะเกิดอารมณ์อยากที่จะมาดูแลคนภายในบ้านหรือไม่นั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายๆ ประการ อาทิเช่น

1. ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าเขตให้มาคอยปกป้องดูแลเจ้าของบ้านหลังนั้น

2. มีความผูกพันกับคนภายในบ้าน
หลังนั้นเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เช่น เคยเป็นแม่
เป็นลูกกัน หรือเป็นญาติกันมาก่อน เป็นต้น

3. เจ้าของบ้านเป็นคนที่มึนจิตใจดีชอบ
สร้างบุญสร้างกุศล พวกผีบ้านผีเรือนที่
อาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นๆ ก็จะเกิดความ
ปรารถนาอยากที่จะมาปกป้องคุ้มครอง
เจ้าของบ้านหลังนั้น เพราะ ผีบ้านผีเรือน
เหล่านั้นจะมีส่วนร่วมในบุญกับเจ้าของบ้าน
หลังนั้นไปด้วย หรือที่พวกเรามักจะได้ยิน
กันบ่อยๆ ว่า “คนดีผีคุ้ม” นั่นเอง

และเมื่อพวกผีบ้านผีเรือนได้มาปก
ป้องคุ้มครองและอยู่ใกล้ๆ เจ้าของบ้านที่มี
จิตใจดีชอบสร้างบุญสร้างกุศล และมีความ
รู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นจริง
ของชีวิตตามหลักของ พระพุทธศาสนาแล้ว
พวกเขาก็จะได้ซึมซับความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับเรื่องบุญเรื่องกุศลจากเจ้า ของบ้าน
หลังนั้นไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสั่งสม
บุญหรือการอนุโมทนาบุญ เป็นต้น
เรื่องของภูตผีปีศาจ

เมื่อพูดถึงคำว่า “ผี” แล้ว คนส่วนใหญ่
ก็มักจะนึกถึงภูตและปีศาจตามไปด้วย
เพราะเรามักจะได้ยินได้ฟังกันจนคุ้นหูว่า
ภูตผีปีศาจ ซึ่งคำว่า “ภูตผีปีศาจ” นั้น ใน
ความเป็นจริงแล้ว แต่ละคำก็ล้วนแล้วแต่มี
ความหมายเฉพาะเป็นของตัวเอง คือภูตก็
อย่างหนึ่ง ผีก็อย่างหนึ่ง ปีศาจก็อีกอย่าง
หนึ่ง

สำหรับคำว่า “ภูต” นั้น ที่ผ่านๆ มา
คุณครูไม่ใหญ่ได้ เคยยกตัวอย่างให้ลูกๆ นักเรียน
อนุบาลฯ ได้รับฟังกันไปแล้วเป็นบางส่วน ยก
ตัวอย่างเช่น เรื่องภูตที่เป็นผีกระสือ หรือผีกระหัง
 เป็นต้น

ภูตอีกประเภทหนึ่งที่ชอบใช้วิชาไสยเวทย์สาย
ดำ หรือวิชาอาคมที่ใช้ในการเบียดเบียนและทำร้าย

เรื่องผีๆ ของคนที่ชอบไสยเวทย์สายดำ

มนุษย์ ซึ่งตรงกันข้ามกับวิชาไสยเวทย์สายขาว ที่เป็นวิชาอาคมที่ใช้ในการรักษาและช่วยเหลือมนุษย์ สำหรับภูติประเภทนี้ จะเป็นกายละเอียดที่มีลักษณะภายนอกที่หลากหลาย แลดูน่ากลัวแต่ก็ไม่ถึงกับน่าเกลียดมากนัก ยกตัวอย่างเช่น บางตนก็มีร่างกายชubbom และมีผิวหนังที่เขียวแห้งซ้ำเลือดซ้ำหนอง, บางตนก็มีนิ้วที่ยาวกว่าปกติ หรือบางตนก็มีร่างกายใหญ่โตผิดมนุษย์ แต่ก็ไม่ถึงกับสูงใหญ่เท่ากับเปรต เป็นต้น

และที่สำคัญ พวกภูติประเภทนี้จะมีฤทธิ์ประจำตัวอยู่เป็นปกติ ส่วนว่าฤทธิ์ประจำตัวของภูติแต่ละตนจะมากน้อยขนาดไหนนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมที่พวกเขาไปบังเกิดเป็นภูติ แล้ว สำหรับการการฝึกฝนเพิ่มเติมหลังจากที่พวกเขาไปบังเกิดเป็นภูติแล้วนั้น ก็มีอยู่ด้วยกัน 3 อย่างหลักๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตัวเอง
 2. ฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยการไปเรียนกับอาจารย์
- ไสยเวทย์ที่มีวิชาอาคมแก่กล้ากว่า
3. ฝึกฝนเพิ่มเติมโดยมีอาจารย์ไสยเวทย์ที่มีวิชา

อาคมแก่กล้ากว่า คอยส่งฤทธิ์และส่งวิชามาให้ และยังพวกภูติประเภทนี้มีอายุที่ยืนยาวมากเท่าไร ฤทธิ์ของพวกเขา ก็จะยิ่งแก่กล้าเพิ่มมากขึ้นตามอายุของพวกเขาไปด้วย

สาเหตุที่ต้องมาบังเกิดเป็นภูติ!

สำหรับสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นภูติ ที่ชอบใช้วิชาไสยเวทย์สายดำ หรือวิชาอาคมที่ใช้ในการเบียดเบียนและทำร้ายมนุษย์นั้น ทั้งนี้ก็เกิดจากในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขามีความชอบและสนใจในการศึกษาวิชาไสยเวทย์สายดำอยู่เป็นประจำ ดังนั้น เมื่อถึง ณ ช่วงเวลาที่พวกเขากำลังจะเสียชีวิต ด้วยความที่ใจของพวกเขา มีความผูกพันอยู่กับวิชาไสยเวทย์สายดำเป็นอย่างมาก กอปรกับ ณ ช่วงเวลานั้น บาปที่พวกเขาได้เคยกระทำเอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ ยังไม่ได้ชดเชยที่จะ ส่งผล ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นภูติประเภทนี้นั่นเอง

การจะไปบังเกิดเป็นภูติอยู่ ณ ที่แห่งไหนนั้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายๆ ประการ ยก

ตัวอย่างเช่น ถ้าหากพวกเขามีความห่วงหรือผูกพันอยู่กับสถานที่ใดเป็นพิเศษ พวกเขาก็จะต้องไปเฝ้ารักษาอยู่ ณ สถานที่แห่งนั้น โดยพวกเขาก็จะใช้วิชาอาคมที่เคยร่ำเรียนมาในสมัยที่ยังมีชีวิต ดูแลรักษาพื้นที่แห่งนั้นอยู่ตลอดเวลา เช่น ภูติที่หวงแหนและเฝ้าพื้นที่ป่า

เมื่อมีใครเข้ามารุกรานในเขตพื้นที่ของภูติพวกนี้ พวกเขาก็จะเกิดความไม่พอใจ และเมื่อภูติพวกนี้เกิดความไม่พอใจแล้ว พวกเขาก็จะใช้ฤทธิ์ขับไล่ หลอกหลอน หรือทำร้ายบุคคลนั้นๆ หรือไม่ พวกเขาก็อาจจะแปลงกายเป็นสัตว์ประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสือ หมาดำ หรืองู เป็นต้น เพื่อมุ่งหมายที่จะเข้าไปทำร้ายบุคคลนั้นๆ ไม่ให้เข้ามารุกรานพื้นที่ป่าของพวกเขา แต่พวกเขาก็จะสามารถทำร้ายได้เฉพาะผู้ที่เคยมีวิบากกรรมร่วมกันมากับพวกเขา เท่านั้น เป็นต้น

ภูติที่คอยตามไปล้างแค้น จอมเวรกัน!

ถ้าหากพวกเขายังมีความอาฆาต หรือจอมเวรกับใครเอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิต เช่น มีคนมาฆ่า หรือมาทำร้ายพวกเขา เมื่อพวกเขาละจากโลกนี้ไปแล้ว พวกเขาก็จะไปบังเกิดเป็นพวกภูติที่คอยตามไปล้างแค้น หรือคอยคิดบัญชีกับคนที่พวกเขาผูกอาฆาตเอาไว้ ด้วยการตามไปหลอกหลอนหรือทำร้ายคนเหล่านั้น เป็นต้น

ภูติที่คอยเฝ้าทรัพย์

ภูติบางประเภท ในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขาเป็นคนมักโกรธ หวงทรัพย์ และชอบที่จะศึกษาวิชาไสยเวทย์ เพื่อไปทำร้ายคนอื่นหรือไป

ทำร้ายทรัพย์สมบัติของผู้อื่น เมื่อคนพวกนี้จะจากโลกนี้ไปแล้ว พวกเขาก็จะไปบังเกิดเป็นภูติที่คอยเฝ้าทรัพย์ของตนเองอยู่ตลอดเวลา เป็นต้นนั่นเอง

เรื่องของปีศาจ

ส่วนปีศาจนั้น ก็มีหลากหลายประเภทหรือหลากหลายรูปแบบเช่นเดียวกัน แต่ในวันนี้คุณครู

ไม่ใหญ่ก็จะขอยกตัวอย่างปีศาจขึ้นมาพอเป็นสังเขป ดังต่อไปนี้

ปีศาจตัวอย่างที่ 1. คือ ปีศาจที่มีรูปร่างลักษณะน่าเกลียดน่ากลัว และมีอวัยวะที่ผิดปกติไปจากโครงสร้างร่างกายของมนุษย์ เช่น หัวไปทางหนึ่งตาไปอีกทางหนึ่ง หรือมีกายบูดเปื่อยบิดเบี้ยวไปทั้งตัว เป็นต้น

ส่วนสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจแบบนี้ ทั้งนี้ก็เกิดจากในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขามีใจหมกมุ่นหรือจมปลักอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ดีเป็นอย่างมาก จนลืมความเป็นตัวของตัวเองไป

ยกตัวอย่างเช่น ในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขามีใจผูกพันอยู่กับวิชาไสยเวทย์สายดำแบบมากๆ ยิ่งไปกว่าพวกภูติซึ่งถ้าหากจะเปรียบเทียบให้เห็นภาพกันแบบง่ายๆ ก็คือปีศาจอาจจะเปรียบเสมือนกับอาจารย์ที่สอนวิชาไสยเวทย์ ส่วนพวกภูติก็เปรียบเสมือนกับลูกศิษย์ที่เรียนวิชาไสยเวทย์นั่นเอง หรือก่อนที่จะเสียชีวิต พวกเขามีใจผูกโกรธอาฆาตแค้นคนที่มาทำร้ายเป็นอย่างมาก เป็นต้น

ปีศาจที่อดีตชอบทำคุณไสยใส่คนอื่น

ปีศาจตัวอย่างที่ 2. คือ ปีศาจที่มีรูปร่างลักษณะคล้ายๆ กับเด็กทารกที่ยังไม่เกิด หรือมีการเจริญเติบโตที่ยังไม่เต็มที่ อีกทั้งพวกเขาจะมีดวงตาสีขาวหม่นหมองที่เบิกโพลง, มีรูจมูกเป็นช่องๆ และ

ยังไม่ยื่นออกมาเหมือนจมูกคนปกติ, มีปากที่กว้างมากเหมือนกับจะฉีกขาด และปากที่กว้างนั้นก็จะถูกเชือกร้อยและเย็บเอาไว้ให้ติดกัน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ ผลแห่งกรรมที่พวกเขาได้เคยทำคุณไสยใส่คนอื่น จนทำให้คนอื่นพูดไม่ได้หรือเป็นใบ้ได้ย้อนกลับมาส่งผลกับพวกเขา

นอกจากนี้ พวกเขายังมีรูปร่างที่ใหญ่โต น่ากลัว และผมโขนเห็นแต่ซี่โครงและกระดูก, มือแขนจะเล็กลีบ และน่องหักงอสีดำ ไม่เพียงแค่นั้น ตามลำตัวของพวกเขายังมีแต่รอยสักเป็นลายพริ้วอยู่เต็มไปหมดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ ผลแห่งกรรมที่พวกเขาได้เคยเป็นอาจารย์ที่สักรันต์ และลงอาคมให้กับลูกศิษย์เอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่

ส่วนสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจแบบนี้ หรือปีศาจที่มีรูปร่างลักษณะคล้ายๆ กับเด็กทารกที่ยังไม่เกิด ทั้งนี้ก็เป็นเพราะ ในสมัยที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขาเป็นจอมขมังเวทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการทำกุมารทอง โดยพวกเขาจะนำเอาซากหรือร่างของเด็กทารกที่เพิ่งตายใหม่ๆ มาทำพิธีสะกดวิญญาณเอาไว้ไม่ให้วิญญาณของเด็กทารกเหล่านั้นไปผุดไปเกิด

และเมื่อถึงคราวที่พวกเขาต้องละจากโลกนี้ไป วิญญาณเวทย์สะกดวิญญาณก็ได้ย้อนกลับมาเข้าตัวของพวกเขาเอง จนเป็นผลทำให้พวกเขาต้องมาเกิดเป็นปีศาจที่มีรูปร่างลักษณะคล้ายๆ กับเด็กทารกที่ยังไม่เกิด และมีฤทธิ์มากนั่นเอง

ปีศาจตัวอย่างที่ 3 คือ ปีศาจที่มีผมหยิก ตาปูดโปน ด้ร่าย น่าเกลียดน่ากลัว และมีแว

ตาที่เต็มไปด้วยความอาฆาตแค้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งพวกปีศาจเหล่านี้ จะมีฤทธิ์และมีความน่ากลัวมากกว่าพวกภูติเป็นอย่างมาก โดยพวกเขาจะชอบอาศัยอยู่แต่ในป่าหรือในถ้ำ

ส่วนสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจแบบนี้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะในสมัยที่พวกเขายังมี

วิบากกรรมชอบทำกุมารทอง

ปีศาจผมหยิก ตาปูดโปน น่าเกลียดน่ากลัว

ปีศาจผมหยิกฟู มีบาดแผล หน้าตาเละเทะ น่าเกลียดน่ากลัว

ชีวิตอยู่ พวกเขาเป็นถึงระดับปรมาจารย์ไสยเวทย์ สายดำ ที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญทางด้านการใช้ไสยเวทย์สายดำ ไปเบียดเบียนมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งอาจารย์ไสยเวทย์พวกนี้จะชอบอยู่กับป่า กับถ้ำ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้องจึงทำให้หลังจากที่พวกเขาละจากโลกนี้ไปแล้ว พวกเขาจึงต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจตาปูดโปน ด้ร่าย ชอบอาศัยอยู่แต่

ในป่าหรือในถ้ำนั่นเอง

ปีศาจตัวอย่างที่ 4 คือ ปีศาจที่มีผมหยิกฟู เนื้อตัวเต็มไปด้วยบาดแผล มีกลิ่นกายเหม็นเน่าคละคลุ้ง และมีหน้าตาละเหะ น่าเกลียดน่ากลัว ส่วนสาเหตุที่ทำให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจแบบนี้ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะ พวกเขาถูกทรมานก่อนที่จะเสียชีวิต เช่น ถูกทารุณกรรม หรือถูกฆาตกรรม เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้พวกเขารู้สึกโกรธแค้นและผูกพยาบาทอาฆาตคนที่มาทำร้ายพวกเขาเป็นอย่างมาก

และเมื่อพวกเขาได้เสียชีวิตลงไปแล้ว ด้วยจิตที่โกรธแค้นและผูกพยาบาทอาฆาตอย่างสุดๆ นี้

เอง จึงดึงดูดให้พวกเขาต้องมาบังเกิดเป็นปีศาจที่มีผมหยิกฟู และมีเนื้อตัวเต็มไปด้วยบาดแผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง

ส่วนสาเหตุที่ทำให้พวกปีศาจเหล่านี้ไม่ต้องไปบังเกิดอยู่ในอบายนั้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะ ณ ช่วงเวลาที่พวกเขากำลังจะเสียชีวิต บาปที่พวกเขาได้เคยกระทำเอาไว้ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ยังไม่ได้ชองที่จะ ส่งผลนั่นเอง

คนที่มักเจอผีบ่อยๆ เป็นเพราะอะไร

เพราะตอนเป็นมนุษย์ชอบนับถือผี และมักเช่นผีด้วยของสดคาว มีกรรมชนิดเดียวกัน

ผีป่าก็มาบอก!!..

ท่านสามารถติดตามข่าวสารงานบุญธรรมะดีๆ โอิฐ พุทธธรรมเทศนา หลักคำสอน พุทธสุภาษิต ข้อคิดจากสารธรรมะที่ทุกท่านสามารถน้อมนำธรรมะไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และยังสามารถส่งต่อธรรมะดีๆ ให้เพื่อนของคุณได้ตลอดเวลา ติดตามได้ที่.....

dmc.tv เรื่องราวดีๆ ที่ทำให้คุณเป็นสุขใจได้ตลอดเวลา
<https://www.facebook.com/dmc072>

รัก...

อย่างถูกวิธี

ถ้าเราต้องการให้ใครๆ รักเรา
เราก็ต้องรู้จักทำตัวให้น่ารักแนวทางในการทำตัวให้น่ารัก
มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง

เราต้องรู้จักให้ ไม่ว่าจะให้ความรัก ให้อภัย ให้อภัย
และให้วัตถุสิ่งของต่างๆ แก่ผู้อื่น รวมไปถึงให้ความรู้ด้วย

ประการที่สอง

เราต้องรู้จักใช้ถ้อยคำที่เป็นที่รัก คือ ใช้คำพูดไพเราะๆ นุ่มนวล

ประการที่สาม

เราต้องรู้จักประพฤติดนให้ดี และรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น

ถ้าเราช่วยเหลืออะไรใครได้ ก็ให้ช่วย มีแรง

มีกำลัง ความคิด สติปัญญา ก็ให้ช่วย เวลาเราช่วยใคร
ให้ทำอะไรได้สำเร็จ เขาก็จะรักเรา

ประการสุดท้าย

เราต้องวางตัวให้เหมาะสมกับฐานะอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ไม่ว่าจะในฐานะพ่อแม่ ลูก

เจ้านาย ลูกน้อง หรือในฐานะเพื่อนเกิดแก่เจ็บตาย

(คุณครูไม่ใหญ่)

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา